Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR Sekcia cestnej dopravy a pozemných komunikácií

TP 11/2012

TECHNICKÉ PODMIENKY

ODVODNENIE MOSTOV NA POZEMNÝCH KOMUNIKÁCIÁCH

účinnosť od: 20.12.2012

OBSAH

1		Úvodná kapitola	2
Pr	edho	ovor	
	1.1	Predmet technických podmienok (TP)	2
	1.2	Účel TP	2
	1.3	Použitie TP	2
	1.4	Vypracovanie TP	2
	1.5	Distribúcia	2
	1.6	Účinnosť TP	2
	1.7	Nahradenie predchádzajúcich predpisov	3
	1.8	Súvisiace právne predpisy	3
	1.9	Súvisiace a citované normy	3
	1.1		
	1.1		
	1.1	2 Použité skratky	5
2		Názvoslovie	5
3		Všeobecné zásady pre odvodnenie cestných mostov	7
	3.1		
	3.2	Odvedenie vody z vozovkového súvrstvia, z izolačnej vrstvy prípadne z ochrannej vrst	vy8
	3.3		
	úlo	ožné prahy, atď.)	
4		Stanovenie množstva vody, ktoré treba odviesť z mosta	8
5		Odvodňovače	9
	5.1	Súčasti odvodňovačov	9
	5.2	Návrh odvodnenia	10
	5.3	Návrh odvodňovačov s použitím odvodňovacích systémov	11
	5.4	Individuálny návrh odvodňovačov - továrenská výroba	11
6		Potrubný systém	11
	6.1	Zostava prvkov	11
	6.2	Návrh potrubného systému	12
	6.3	Materiálové zabezpečenie potrubných systémov	13
	6.4	Napojenie odvodnenia mosta do zbernej sústavy a na okolitý kanalizačný systém	13
7		Odvodňovací žľab	17
	7.1	Prvková zostava	17
8		Podpovrchové odvodnenie	19
	8.1	Projekčno-konštrukčné zásady odvedenia vody z povrchu izolácie	19
9		Zásady úprav povrchu mosta so zreteľom na odvodnenie mostov	
10		Údržba a čistenie odvodňovacieho zariadenia	23
11		Ochrana proti korózii	23
Po	zná	mka	23
Prí	loha	a	23

1 Úvodná kapitola

Predhovor

Odvodnenie mostov patrí do oblasti mostného zvršku mostov, ktoré rieši jeden z najdôležitejších problémov mostného staviteľstva. V posledných dvadsiatich rokoch sa tomuto problému venuje odpovedajúca pozornosť i vážnosť. Degradačné účinky vody v mostnom objekte sa prejavili ako veľmi zásadné a redukovali nielen jeho životnosť, ale veľmi často zvyšovali náklady na jeho údržbu. V minulosti používané nesystémové riešenie odvedenia vody z povrchu vozovky mostu a z vozovkového súvrstvia, spôsobovalo prienik vody do nosnej konštrukcie mosta a často i znižovalo jeho úžitkové vlastnosti, najmä zníženie jeho nosnosti.

V poslednom desaťročí bolo navrhnuté a zrealizované komplexné a systémové riešenie mostného odvodnenia vo všetkých podrobnostiach. Inovačné materiály i konštrukcie jednotlivých podobností mostného odvodnenia zabraňujúce prieniku vody, ako do vlastnej konštrukcie mostu, tak k citlivým jednotlivým prvkom mosta (mostné závery, ložiska a pod.), sú už úspešne použité na novo realizovaných stavbách. Tento TP okrem aktualizácie technickej legislatívy zahŕňa skúsenosti z realizácie mostných stavieb za posledných dvadsať rokov v Slovenskej republike, ale i v zahraničí. Inovované produkty z tejto oblasti ako aj novelizované dokumenty zaoberajúce sa touto, predtým podceňovanou problematikou, sú súčasťou týchto TP. Okrem týchto poznatkov tieto TP zohľadňujú skúsenosti a požiadavky na údržbu mostov.

1.1 Predmet technických podmienok (TP)

Tieto TP sú určené pre projektantov, stavebných dozorov investora, investorov a zhotoviteľov. Riešia problematiku odvodnenia mostných objektov, definuje prvky odvodnenia a materiály. Jednotlivé prvky odvodnenia (výrobky a materiály) musia byť v súlade s príslušnou legislatívou, normami a schválenými rezortnými predpismi. Do TP sa zapracovali najnovšie poznatky s aktualizáciou sústavy STN, EN a nadväzných technických predpisov.

1.2 Účel TP

Tieto TP sú určené pre projektantov, stavebných dozorov investora, investorov a zhotoviteľov. TP sú záväzné pre projektovanie a vyhotovenie odvodnenia mostov na pozemných komunikáciách pre všetkých obstarávateľov. Pri opravách a rekonštrukciách mostov sa môžu vyskytnúť prekážky, ktoré znemožňujú plné zosúladenie navrhovaného technického riešenia s týmito TP. V takomto prípade je potrebné dosiahnuť minimálne rozdiely medzi navrhovaným technickým riešením a týmito TP.

1.3 Použitie TP

Tieto TP sa vzťahujú na projektovanie, výstavbu, opravu alebo rekonštrukciu všetkých mostov bez ohľadu na obstarávateľa alebo správcu. Ustanovenia TP platia aj pre projektovanie a vyhotovenie odvodnenia lávok pre peších a pre cyklistov.

1.4 Vypracovanie TP

Tieto TP na základe objednávky Slovenskej správy ciest (SSC) vypracovala Projektová stavebná kancelária, Dudvážska 29, 821 07 Bratislava.

Zodpovedný riešiteľ: Ing. Ladislav Bača, CSc., tel. č. 02/4552 4646, e-mail: l.baca@mail.t-com.sk.

1.5 Distribúcia

Elektronická verzia TP sa po schválení zverejní na webovej stránke SSC: www.ssc.sk (technické predpisy) a na webovej stránke MDVRR SR: www.mindop.sk (doprava, cestná doprava, cestná infraštruktúra, technické predpisy).

1.6 Účinnosť TP

Tieto TP nadobúdajú účinnosť dňom uvedeným na titulnej strane.

rh komunikáciách

1.7 Nahradenie predchádzajúcich predpisov

Tieto TP nahrádzajú TP SSC 02/2003 Odvodnenie mostov na pozemných komunikáciách, SSC z roku 2003 v celom rozsahu.

1.8 Súvisiace právne predpisy

- [Z1] Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov;
- [Z2] zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov;
- [Z3] vyhláška FMD č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov;
- [Z4] zákon č. 124/2006 Z. z., zákonník práce v znení neskorších predpisov;
- [Z5] zákon č. 90/1998 Z. z. o stavebných výrobkoch v znení neskorších predpisov;
- [Z6] zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov;
- [Z7] vyhláška SÚBP č. 59/1982 Zb., ktorou sa určujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení v znení neskorších predpisov;
- [Z8] vyhláška MDPT č. 55/2008 Z. z. projektovej dokumentácie diaľnic a ciest pre motorové vozidlá:
- [Z9] vyhláška SÚBP a SBÚ č. 374/1990 Zb. o bezpečnosti práce a technických zariadení pri stavebných prácach v znení neskorších predpisov;
- [Z10] vyhláška MVRR SR č. 558/2009 Z. z., ktorou sa ustanovuje zoznam stavebných výrobkov, ktoré musia byť označené, systémy preukazovania zhody a podrobnosti o používaní značiek zhody, v znení neskorších predpisov;
- [Z11] zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov;
- [Z12] vyhláška MV SR č. 9/2009 z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov;
- [Z13] zákon č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

1.9 Súvisiace a citované normy

STN 03 8204	Určovanie koróznej agresivity atmosfér pre kovy a kovové povlaky		
STN EN ISO 12944-5	Náterové látky. Protikorózna ochrana oceľových konštrukcií ochrannými		
(67 3110)	náterovými systémami. Časť 5: Ochranné náterové systémy (ISO 12944-		
(3. 2.2.2)	5: 2007)		
STN 03 8260	Ochrana oceľových konštrukcií proti atmosférickej korózii.		
S1N 03 8200	, i		
	Predpisovanie, vykonávanie, kontrola kvality a údržba		
STN EN ISO 1461	Zinkové povlaky na železných a oceľových výrobkoch vytvorené		
(03 8558)	ponorným žiarovým zinkovaním. Požiadavky a skúšobné metódy (ISO		
	1461: 2009)		
STN 73 6101	Projektovanie ciest a dial'nic		
STN 73 6200	Mostné názvoslovie		
STN 75 0111	Vodné hospodárstvo. Názvoslovie hydrogeológie		
STN 73 6201	Projektovanie mostných objektov		
STN 73 6242	Vozovky na mostoch pozemných komunikácií. Navrhovanie		
	a požiadavky na materiály		
STN 75 6101	Stokové siete a kanalizačné prípojky		
STN EN 13476-1	Potrubné systémy z plastov pre beztlakové kanalizačné potrubia a stoky		
(64 3218)	uložené v zemi. Potrubné systémy so štruktúrovanou stenou z		
,	nemäkčeného polyvinylchloridu (PVC-U), polypropylénu (PP) a		
	polyetylénu (PE). Časť 1: Všeobecné požiadavky a funkčné		
GTD 1 TO 1 TO 1 TO 2	charakteristiky		
STN EN 13476-2	Potrubné systémy z plastov pre beztlakové kanalizačné potrubia a stoky		

(64 3218)	uložené v zemi. Potrubné systémy so štruktúrovanou stenou z
(*)	nemäkčeného polyvinylchloridu (PVC-U), polypropylénu (PP) a polyetylénu (PE). Časť 2: Špecifikácie rúr a tvaroviek s hladkým
	vnútorným a vonkajším povrchom a systému, typ A
STN EN 124	Vtokové mreže dažďových vpustov a poklopy vstupných šácht pre
(13 6301)	pozemné komunikácie. Konštrukčné požiadavky, typové skúšanie označovanie, kontrola kvality
STN EN 206-1 (73 2403)	Betón. Časť 1: Špecifikácia, vlastnosti, výroba a zhoda
STN 73 6713	Dažďové vpusty
STN P CEN/TS 14578	Potrubné systémy z plastov na zásobovanie vodou alebo na kanalizáciu.
(73 6633)	Sklené lamináty (GRP) na báze nenasýtenej polyesterovej živice (UP). Odporúčaný postup inštalovania
STN 73 6209	Zaťažovacie skúšky mostov
STN 73 0207 STN EN 1433/A1	Odvodňovacie žľaby pre pozemné komunikácie. Triedenie, návrhové
(73 6135)	a skúšobné požiadavky, označovanie a hodnotenie zhody
STN ISO 6707-1	Pozemné a inžinierske stavby. Slovník. Časť 1: Všeobecné termíny
(73 0000)	1 ozemne u mzmerone ourroj. Storimi. Cust 1. v sococone terminj
STN 03 8260	Ochrana oceľových konštrukcií proti atmosférickej korózii.
2-21 32 3232	Predpisovanie, vykonávanie, kontrola kvality a údržba
STN EN ISO 1460	Kovové povlaky. Žiarové povlaky zinku na železných podkladoch
(03 8552)	nanášané ponorením. Gravimetrické stanovenie plošnej hmotnosti (ISO 1460: 1992)
STN EN 13438	,
(67 2022)	Náterové látky. Práškové organické povlaky na zinkované alebo šerardované oceľové povrchy na konštrukčné účely
STN EN 1062-1	Náterové látky. Náterové látky a náterové systémy na vonkajšie murivo
(67 2020)	a betón. Časť 1: Klasifikácia
STN EN ISO 9223 (03 8202)	Korózia kovov a zliatin. Korózna agresivita atmosfér. Klasifikácia, stanovenie a odhad (ISO 9223: 2012)
STN EN ISO 9224 (03 8203)	Korózia kovov a zliatin. Korózna agresivita atmosfér. Smerné hodnoty pre stupne koróznej agresivity (ISO 9224: 2012)
STN EN ISO 9225	Korózia kovov a zliatin. Korózna agresivita atmosfér. Meranie
(03 8209)	parametrov prostredia ovplyvňujúcich koróziu agresivitu atmosfér (ISO 9225: 2012)
STN EN ISO 9226	Korózia kovov a zliatin. Korózna agresivita atmosfér. Stanovenie
(03 8210)	koróznej rýchlosti normalizovaných vzoriek na vyhodnocovanie koróznej agresivity (ISO 9226: 2012)
STN EN ISO 14922-3	Žiarové striekanie. Požiadavky na kvalitu žiarovo striekaných štruktúr.
(03 8709)	Časť 3: Štandardné požiadavky na kvalitu (ISO 14922-3: 1999)
STN EN 12502-4	Ochrana kovových materiálov pred koróziou. Návod na hodnotenie
(03 8021)	pravdepodobnosti korózie v rozvodoch a zásobníkoch vody. Časť 4: Vplyv faktorov na nehrdzavejúce ocele
STN EN ISO 16276-1	Ochrana oceľových konštrukcií pred koróziou. Stanovenie
(03 8030)	priľnavosti/súdržnosti (medza lomu) suchého filmu a kritéria prijateľnosti. Časť 1: Skúšky odtrhom (ISO 16276-1: 2007)
STN EN ISO 8044	Korózia kovov a zliatin. Základné termíny a definície (ISO 8044: 1999)
(03 8001)	Kutozia kuvuv a zitatiii. Zaktaulie tettiility a uettiilete (150 8044. 1999)
STN EN 1504	Výrobky a systémy pre ochranu a opravy betónových konštrukcií.
(73 2101)	Definície, požiadavky, riadenie kvality a hodnotenie zhody

1.10 Súvisiace a citované technické predpisy

[T1]		Typizačná smernica TSm-V-706 Vybavenie mostov a súčasti nosnej konštrukcie mostov, MV SR - Správa dopravy: 1986;
[T2]	VL 4/2012	Mosty, MDVRR SR: 2012;
[T3]	TP 9A/2005	Prehliadky, údržba a opravy cestných komunikácií. Diaľnice, rýchlostné cesty a cesty, MDVRR SR: 2005;
[T4]	TKP časť 4	Odvodňovacie zariadenia a chráničky pre inžinierske siete MDPT SR: 2010;
[T5]	TP 09/2012	Katalóg porúch mostných objektov na diaľniciach, rýchlostných cestách a cestách I., II. a III. triedy, MDPT SR: 2007;
[T6]	TP 05/2004	Protikorózna ochrana oceľových konštrukcií mostov, MDPT SR: 2004;
[T7]	TKP časť 21	Ochrana konštrukcií proti korózií SSC: 2000;
[T8]	TKP časť 0	Všeobecne, MDVRR SR: 2012.

1.11 Literatúra:

- [L1] Brückenaustrüstung Brückenentwässerung (Rakúske predpisy pre odvodnenie mostov), Spolkové ministerstvo hospodárstva:1992, pre Spolkovú správu ciest.
- [L2] TP MDČR 107/2009 Technické podmienky odvodnenia mostov pozemných komunikácií.
- [L3] RAS Richtlinier fur Anlage von Strassen RAS, teil Entwässerung RAS-EW Ausgabe 1987 (nemecký predpis pre odvodnenie komunikácií a mostov).
- [L4] Podklady pre návrh odvodnenia mostov Kunštátsky, Zůda", Inžinierske stavby 3/1973.

1.12 Použité skratky

PD	Drojektová	dokumentácia
PI)	Protektova	dokumentacia

DÚR Dokumentácia na územné rozhodnutie

DSP Dokumentácia na stavebné povolenie

VTD Výrobno-technická dokumentácia

PP polypropylén

PE polyetylén

GRP sklolaminát

PKO protikorózna ochrana

AC asfalto-betón

SMA nízkohlučné asfaltové mastixové koberce

MA liaty asfalt

TDI technický dozor investora

MZ mostný záver

2 Názvoslovie

odvodňovacie zariadenie	-	mostné	vybavenie,	ktoré	sa	ako	súčasť	mostného
		odvodňo	vacieho systér	nu sklad	lá z n	asledov	vných vše	tkých alebo
		len niekt	orých častí: (o	dvodňov	ač, o	dvodňo	ovacia rúr	ka izolácie,
		odvodňo	vacie potrubi	e, zberr	ié po	otrubie,	odvodňo	ovací žľab,
		odvodne	nie dilatačného	segmen	ıtu oc	dvodňo	vacieho ž	ľabu)

odvodňovač - zariadenie na zachytenie a odvedenie vody z pôdorysu mosta;

odvodňovač je umiestnený zvyčajne pri obrubníku alebo v osi

odvodňovacieho úžľabia

odvodňovacie úžľabie - najnižšie miesto vozovky v priečnom reze; priečnymi spádmi

vytvorené miesto, kde sa sústreďuje voda z povrchu vozovky; v osi odvodňovacieho úžľabia sa umiestňujú odvodňovače a

5

odvodňovacie	rúrky	odvodňujúce	povrch	izolácie,
odvodňovacie	úžľabie je v	zásade totožné	s úžľabím	na povrchu
nosnej konštru	kcie			

odvodňovací žľab

 žľab na okraji mosta, do ktorého sa zbiera voda z celého pôdorysu mosta; odvodňovacím žľabom voda odteká do priestorov mimo most

odvodňovacie potrubie

- potrubie, ktoré odvádza vodu z odvodňovača; odvodňovacie potrubie musí byť priamo napojené na zberné potrubie

zberné potrubie

potrubie, ktorým sa zberá voda z odvodňovacieho potrubia a odvodňovacích rúrok a odvádza do priestorov mimo most; zberné potrubie sa skladá z pozdĺžneho zvodu, ktorý buď priamo ústi do miesta určenia (šachta, kanalizácia) alebo zvislými zvodmi sa odvádza voda do kanalizácie pod mostom; zvislé zvody sa navrhujú zvyčajne pri podperách mostov alebo po pilieroch; vyústenie musí byť zabezpečené voči erozívnym vplyvom vytekajúcej vody pri jeho voľnom vyústení, ak je možný voľný odpad z mostu

potrubný systém

 celý potrubný systém nainštalovaný na moste slúžiaci odvedeniu vody od odtoku z odvodňovača až po zaústenie do šachty alebo na úroveň terénu

drenážny kanálik

 pozdĺžne a priečne kanáliky vo vrstve ochrany izolácie v šírke od 50 mm do 300 mm; drenážny kanálik je vytvorený z drenážneho plastbetónu, frakcie 4/8 (16) mm; funkciou drenážneho kanálika je sústredenie a odvedenie vody, ktorá preniká cez povrch na izoláciu mostovky

odvodňovacia rúrka

- rúrka s minimálnym vnútorným priemerom DN 50 mm slúžiaca na odvedenie infiltrovanej vody, ktorá prenikla cez kryt vozovky a odvádza vodu z povrchu izolácie mostovky

priečny vtok do odvodňovacieho žľabu

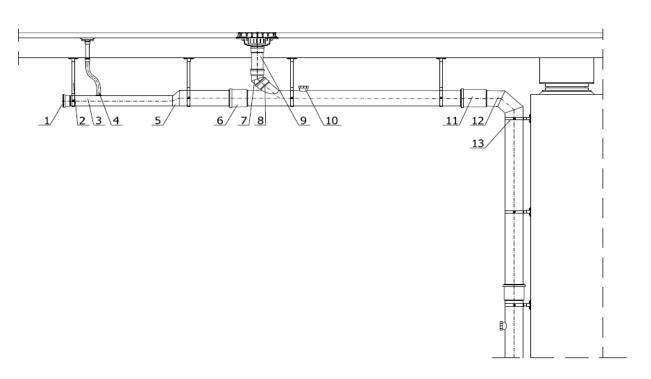
 otvor pod chodníkom alebo zvýšeným odrazovým pruhom, ktorým sa voda sústredená pri obrubníku odvádza do odvodňovacieho žľabu

odvodňovací prúžok

prúžok priľahlý k obrubníku v krajnici mimo jazdných pásov; v tomto prúžku je možné urobiť potrebné strechovité vyspádovanie smerom k odvodňovačom (v prípadoch keď sklon nivelety mosta je menší ako 0,5% - pozri článok 8 týchto TP)

príslušenstvo mostov

časti mostného objektu tvoriace jeho vybavenie ako sú napr. odvodnenie, zábradlie, mostný záver, ložiská, zvodidlá a pod.

Obrázok 1 Schéma prvkovej zostavy odvodnenia

1-Záslepka, 2-záves pozdĺžneho zberného potrubia, 3-potrubie, 4-napojenie na odvodňovaciu rúrku, 5-redukcie, 6-spojka alebo kompenzačné hrdlo, 7-koleno, 8-tvarovka pre napojenie odvodňovacieho potrubia z odvodňovača, 9-odvodňovacie potrubie, 10-čistiaci kus, 11-kompenzačný prvok (kompenzátor alebo kompenzačné hrdlo), 12-prechodové segmentové koleno, 13-záves zvislého zberného potrubia (zvodu)

3 Všeobecné zásady pre odvodnenie cestných mostov

Na zabezpečenie bezpečnej prevádzky na mostoch a na ochranu mosta pred možnými škodami zapríčinenými vodou na moste je potrebné čo najúčinnejšie:

- a) odviesť zrážkovú vodu z povrchu mosta;
- b) odviesť vodu, ktorá prenikla cez kryt vozovky na ochrannú vrstvu z MA, AC a SMA;
- c) odviesť vodu, ktorá prenikne cez kryt vozovky a ochrannú vrstvu na povrch izolačnej vrstvy;
- d) odviesť vodu z oblastí zvlášť dôležitých konštrukčných prvkov (ložiská, mostné závery, úložné prahy, otvory vedenia sietí, otvory v nosnej konštrukcii a pod.);
- e) odviesť vodu z komôrok mosta;
- f) odviesť vodu z neprístupných komôrok a dutín mosta;
- g) sústrediť vodu odvodňovacím zariadením na vopred určené miesta.

3.1 Odvedenie vody z povrchu mosta

Zrážková voda sa z povrchu mosta odvedie pomocou:

- a) odvodňovačov, cez ktoré voda pomocou odvodňovacieho potrubia alebo zberného potrubia odteká do priestorov mimo most.
- b) odvodňovacích žľabov, ktoré sú umiestnené na okraji nosnej konštrukcie; zrážková voda vteká do odvodňovacích žľabov priečnymi vtokmi alebo v prípadoch bezobrubníkového riešenia priamo po priečne sklonených plochách vozovky; v miestach mostných záverov musí byť voda odvedená samostatným odvodňovacím systémom.

c) voľného odtoku; v prípade krátkych mostov - dĺžky spravidla do 20 m, resp. plochy 150 m² zrážková voda môže voľne odtekať do priestorov mimo most; predpokladom tohto riešenia je niveleta mosta v dostatočnom pozdĺžnom sklone min. 0,5 %.

3.2 Odvedenie vody z vozovkového súvrstvia, z izolačnej vrstvy prípadne z ochrannej vrstvy

Voda, ktorá prenikne cez kryt vozovky a ochrannú vrstvu izolácie alebo voda, ktorá sa zhromaždí na ochrannej vrstve MA, AC sa odvedie pomocou:

- a) odvodňovačov, odvodňovacích rúrok a odvodňovacích žľabov;
- b) systému drenážnych kanálikov, ktoré vyúsťujú do odvodňovačov, odvodňovacích trubiek alebo odvodňovacích žľabov.

3.3 Odvedenie vody z oblastí zvlášť dôležitých konštrukčných prvkov (ložiská, mostné závery, úložné prahy, atď.)

Uvedené konštrukčné prvky musia byť navrhnuté a realizované tak, aby sa zabránilo prieniku vody k týmto prvkom.

Ložiská sa ukladajú na vyvýšený podklad. Mostné závery a spoje trubiek inžinierskych sietí musia byť vodotesné.

Úložné prahy sa musia usporiadať tak, aby zrážková voda nenarušovala ložiská a aby sa zabezpečilo odvedenie infiltrovanej vody k lícu opory. Výsledný sklon povrchu úložných prahov sa navrhuje spravidla 4 %, najmenej však 3 % (pozri VL 4 - Mosty).

V najnižších miestach komôr komorových mostov a dutín pri konštrukciách s dutinami sa musí umiestniť sústava odvodňovacích otvorov s priemerom najmenej 50 mm (odporúča sa 100 mm), ktoré musia zabezpečiť odtok vody napr. v prípade poruchy odvodňovacieho zariadenia. Otvory s priemerom väčším ako 30 mm sa musia zabezpečiť proti vniknutiu vtákov.

4 Stanovenie množstva vody, ktoré treba odviesť z mosta

Odvodňovače a odvodňovacie žľaby sa dimenzujú na množstvo zrážkovej vody v zmysle STN 75 6101, článku 6.3.6, podľa vzťahu:

$$Q = \psi \times i \times A, \tag{1/s}$$

kde:

Q je prietok zrážkových vôd z povrchového odtoku (l/s) – množstvo vody, ktorú treba odviesť z povrchu mosta,

ψ súčiniteľ odtoku (bezrozmerný) – odporúčaná hodnota vzhľadom na možnosť vyparovania, vsakovania je 0,90,

i výdatnosť dažďa $(1.s^{-1}.m^{-2}) - 10$ minútový dážď s periodicitou 0,5,

A plocha prijímajúca dážď (m²) – plocha mosta.

Informácie o výdatnosti dažďov v príslušnej lokalite poskytuje Slovenský hydrometeorologický ústav (SHMÚ).

V prípade, ak nie sú známe údaje o výdatnosti dažďov sa uvažuje s hodnotou $i = 200 \, 1.s^{-1}.ha^{-1}$, t. j. $0.02 \, 1.s^{-1}.m^{-2}$.

n komunikáciách

5 Odvodňovače

5.1 Súčasti odvodňovačov

Zvyčajné súčasti odvodňovačov sú (pozri obrázok 2 týchto TP):

sedlo časť odvodňovača, ktorá je zabudovaná do nosnej konštrukcie:

na príruby sedla sa napájajú izolačné vrstvy; sedlo musí byť vždy osadené

vodorovne

tanier časť odvodňovača, ktorá sa ukladá na sedlo odvodňovača;

po obvode taniera je perforácia, ktorá umožňuje prostredníctvom drenážnej vrstvy prijať vodu preniknutú na vrstvu ochrany izolácie alebo na izoláciu

rám + mreža časť odvodňovača uložená na tanieri odvodňovača; rám s mrežou musí tvoriť

jednotný celok v uzatvorenom aj v otvorenom stave; neprípustné sú riešenia kde po otvorení odvodňovača je mreža samostatným elementom nespojeným s rámom; rám s mrežou musí byť výškovo rektifikovateľný, s nastaviteľným sklonom v priečnom a pozdĺžnom smere vozovky; cez otvory v mreži preteká

voda prostredníctvom odvodňovača do odvodňovacieho potrubia

odvodňovacie časť odvodňovača prostredníctvom ktorého voda vteká do zberného potrubia; vyústenie sedla formou prírubového spoja sa neodporúča; odporúča sa

vedenie odvodňovacieho potrubia cez nosnú konštrukciu prostredníctvom

zabudovanej debniacej rúry, zabezpečujúcej vodotesnosť systému

záchytný kôš pod mrežou odvodňovača sa odporúča umiestniť záchytný kôš, ktorý

zachytáva väčšie nečistoty; záchytný kôš je možné umiestniť iba v prípade zabezpečenia pravidelnej údržby - čistenia koša, aby nedošlo k upchatiu systému odvodnenia; pri použití záchytného koša sa musí zaistiť, že odvodnenie a vetranie môže pokračovať aj pri koši naplnenom nečistotami; u obrubníkových odvodňovačov je nutné ich vybavenie zvislým alebo šikmým roštom pre zachytenie väčších odpadov – konáre, mechanické

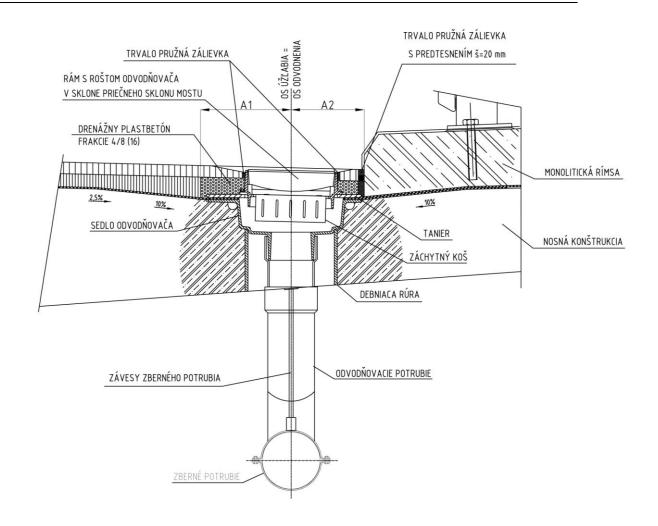
nečistoty a pod.

debniaca rúra pri betonáži mostovky sa odporúča v mieste prestupu odvodňovača nosnou

konštrukciou osadiť debniaca rúra vždy o vyššom priemere ako je výtok

sedla mostného odvodňovača (Φ_{rúra} +50mm)

Jednotlivé vyššie pomenované a opísané prvky odvodňovača (okrem debniacej rúry) musia byť trvalo označené logom výrobcu.

Obrázok 2 Príklad riešenia osadenia odvodňovača

5.2 Návrh odvodnenia

- 5.2.1 Odvodnenie mosta sa musí navrhnúť v dokumentácii pre stavebné povolenie (DSP). Druh, veľkosť a vzájomná vzdialenosť odvodňovačov sa navrhne na základe výpočtu odvodnenia.
- 5.2.2 Pre mostný objekt sa navrhne komplexný systém odvodnenia, ktorý pozostáva z odvodňovačov, odvodňovacieho potrubia, zberného potrubia, pozdĺžnej drenáže, priečnej drenáže a odvodnenia z povrchu izolácie.
- 5.2.3 Odvodnenie sa navrhne na základe hydrotechnického výpočtu tak, aby pri návrhovom množstve zrážkovej vody a rovnomernom prietoku prúdiaca voda nezasiahla do jazdných pruhov. Maximálna šírka rozliatia v mieste spevnenej krajnice je 1 m.
- 5.2.4 Je potrebné navrhnúť aj odvodňovacie zariadenia na odvedenie vody z konca mosta pred mostným záverom a na zachytenie vody pred mostom tak, aby sa nezaplavovali mostné závery (napr. odvodňovač, kanalizačná vpusť, líniový žľab a pod.) a priľahlé komunikácie. Návrh riešenia je individuálny podľa typu a charakteru mostu.
- 5.2.5 V DSP je potrebné preukázať, že hltnosť odvodňovačov v navrhovanej priestorovej dispozícii, ktorá je preukázaná výpočtom v závislosti na podmienkach uvedených v článku 5.2.6 týchto TP, je v súlade s hltnosťou udávanou výrobcami odvodňovačov s požadovanou bezpečnosťou.
- 5.2.6 Návrh hltnosti je závislý od:
 - a) pozdĺžneho sklonu vozovky;

ch komunikáciách

- b) priečneho sklonu vozovky;
- c) prípustnej šírky rozliatia pri obrubníku;
- d) tvaru a konštrukcie odvodňovacieho prúžku;
- e) konštrukcie odvodňovača.

Pre daný tvar a konštrukciu odvodňovacieho prúžku a odvodňovača je jeho hltnosť priamo závislá na strednej prierezovej rýchlosti vody na vtoku do odvodňovača a na výške vodnej vrstvy v osi odvodňovača.

- 5.2.7 S prihliadnutím na možnosť čiastočného upchatia odvodňovača sa počíta pri určovaní vzdialeností odvodňovačov s dvojnásobnou bezpečnosťou. Táto bezpečnosť sa preukazuje v porovnaní hltnosti preukázanej výpočtom a skutočnej hltnosti použitého odvodňovača, ak nie je stanovené inak (napr. podľa podkapitoly 5.3 týchto TP).
- 5.2.8 Odvodnenie chodníkov sa spravidla zabezpečí návrhom priečneho sklonu smerom k odvodňovaciemu prúžku.
- 5.2.9 Trieda odvodňovača z pohľadu zaťaženia na mrežu odvodňovača sa stanovuje v súlade s STN EN 124. Pre mosty sa stanovuje trieda D 400.
- 5.2.10 Pri kratších mostoch (dĺžky spravidla do 20 m, resp. 150 m² plochy nosnej konštrukcie) je dovolené navrhnúť odvodnenie mosta bez odvodňovačov alebo žľabov, pričom je potrebné rešpektovať sklon nivelety na moste a prihliada sa na intenzitu cestnej premávky.

5.3 Návrh odvodňovačov s použitím odvodňovacích systémov

V prípade použitia odvodňovacieho systému, ktorý bol podrobený skúškam a má stanovený spôsob jeho návrhu, návrh odvodňovačov sa riadi výpočtami, ktorých postup je daný príslušnými technickými a technologickými predpismi výrobcu odvodňovacieho systému. Použitie technických a technologických predpisov výrobcu odvodňovacích systémov musí byť schválené obstarávateľom stavby.

5.4 Individuálny návrh odvodňovačov - továrenská výroba

V prípade návrhu neštandardizovaných odvodňovačov, sa stanovuje ich hltnosť štandardnými hydrotechnickými výpočtovými postupmi, skúškami a pod. napr. podľa [L4].

- 5.4.1 Ak pri individuálnom návrhu časť odvodňovača prichádzajúca do styku s dopravou, musí spĺňať podmienky stanovené STN EN124 pre zaťaženie podľa druhu komunikácie.
- 5.4.2 Súčasťou DRS musí byť doložený hydrotechnický výpočet, ktorým sa preukazuje počet mostných odvodňovačov na objekte mostu.
- 5.4.3 Mostné odvodňovače do subtílnej spriahajúcej dosky, kde nie je možné použiť plnoliatinové štandardné odvodňovače sa osadzujú segmenty, prvky, vyhotovené z korozivzdornej ocele adekvátne ku triede A4 s fixačnými úchytmi pre stabilizáciu v armatúre. Tento segment umožní variabilné riešenie systému odvodnenia v prípade konštrukčných prekážok napr. pri rekonštrukciách prefabrikovaných mostov napr. typ "KA", "I" a pod.
- 5.4.4 Odvodňovač nesmie žiadnou svojou časťou prečnievať nad priľahlým povrchom vozovky, odporúča sa zapustenie 2 mm až 4 mm, nie viac. Mreža s rámom musia byť osadené v priečnom a pozdĺžnom skone vozovky.

6 Potrubný systém

6.1 Zostava prvkov

Súčasťou odvodňovacieho a zberného potrubia (potrubného systému) sú:

Odvodňovacie potrubie – potrubie, odvádzajúce vodu z odvodňovača do zberného potrubia, odvodňovacie potrubie musí byť vyhotovene v časti prestupu cez nosnú konštrukciu mosta v jednom celku.

- Napojenie odvodňovacieho potrubia na zberné potrubie spoj medzi odvodňovacím a zberným potrubím. Požaduje sa kompatibilné materiálové, konštrukčné jednotné riešenie odvodnenia, zohľadňujúce rovnaké koeficienty tepelnej rozťažnosti materiálu. Odporúča sa farebne jednotné technické riešenie. Spojenie rôznych materiálov je nežiadajúce, napr. GRP a korozivzdorná oceľ.
- Zberné potrubie potrubie odvádzajúce vodu z odvodňovacieho potrubia mimo most musí byť tesné a prenášať priestorový pohyb vyvolaný kinematikou mosta, od účinkov teploty základného materiálu potrubia. Spájanie konštrukčných prvkov odvodnenia na "tupo", termoplastických materiálov (PP a PE) a pod. prostredníctvom spojok a opaskov je neprípustné. Odporúča sa farebne jednotné technické riešenie.
- Závesná technika je komplexný systém uchytenia odvodňovacieho potrubia a zberného potrubia. Závesy musia byť patrične protikorózne, povrchovo upravené resp. vyhotovené z korozivzdornej ocele adekvátne ku triede A4 alebo kompozitných materiálov. Ochrana ocele iba zinkom alebo korozivzdorná oceľ adekvátna ku triede A2 je nepostačujúca. V prípade použitia závesnej techniky zo závitových tyčí je maximálna vzdialenosť závesov (2 3) m, závesy je nutné dodať na stavbu v ich presných dĺžkach. Rezanie na stavbe a rezanie reznými kotúčmi je neprípustné.
- Spojovací materiál materiál slúžiaci na spájanie, stykovanie jednotlivých časti závesnej techniky, vyhotovený napr. z nehrdzavejúcej ocele adekvátnej min. ku triede A4, kompozitných materiálov a pod.
- *Napojenie odvodňovacích rúrok* spojenie medzi odvodňovacou rúrkou a zberným potrubím musí zabezpečiť "voľný" pohyb napojenia pri súčasnom tesnom spoji, napr. pomocou flexibilných hadíc alebo sedlových napojení.
- Kompenzátor je kompenzačný prvok prenášajúci priestorový pohyb mosta (pozdĺžny, priečny)
 na potrubie alebo samotné dielce zberného potrubia pomocou kompenzačného prvku-hrdla alebo
 kompenzátora
- Príslušenstvo potrubného systému komplexné príslušenstvo k potrubnému systému, slúžiace na uchytenie, spájanie a upevnenie. Všetky časti musia byť vyhotovené z korozivzdornej ocele alebo kompozitných materiálov. V prípade použitia korózivzdornej ocele musí byť adekvátna min. ku triede A4 s viditeľným označením triedy materiálu na každej časti príslušenstva. Závesná technika môže byť vyhotovená z čiernej ocele len za podmienok ošetrenia žiarovým pozinkovaním a náterom.

6.2 Návrh potrubného systému

- 6.2.1 Potrubný systém musí spoľahlivo a pri minimálnej údržbe odvádzať vodu od odvodňovača mimo most. Vhodné riešenia sú tie, ktoré sú s minimálnym počtom rozoberateľných spojov.
- 6.2.2 Geometria, priemery jednotlivých častí potrubného systému musia byť navrhnuté tak, aby boli schopné odviesť vodu zo všetkých odvodňovačov pri využití maximálne 2/3 výšky vnútorného priemeru potrubia.
- 6.2.3 Pri návrhu sa odporúča používať odskúšaný systém fungujúci na princípe vsúvaných časti (napr. hladký koniec do hrdla).
- 6.2.4 Systém spájania na tupo, používaný pri termoplastoch (PE a PP) sa neodporúča z dôvodu veľkého koeficientu tepelnej rozťažnosti.
- 6.2.5 Každé samostatné potrubie ukončené rozoberateľnými spojmi musí niesť minimálne dva kusy závesnej techniky.
- 6.2.6 Závesná technika môže byť vyhotovená z čiernej ocele len za podmienok ošetrenia žiarovým pozinkovaním a náterom. Rezanie častí oceľových dielcov s PKO nemôže byť v podmienkach stavby vykonávané. Odporúča sa používať závesná technika s vymeniteľnými časťami, ktoré sa dajú nahradiť v prípade poškodenia resp. vymeniť v plnom rozsahu.

- 6.2.7 Napojenie odvodňovacieho potrubia na zberné potrubie, okrem výnimočných prípadov, musí byť vyhotovené pod uhlom 45°. Napojenie odvodňovacieho potrubia na zberné môže byť vykonané nie len z hora, ale aj z boku zberného potrubia.
- 6.2.8 Zberné potrubie musí obsahovať čistiace a revízne dielce za každou zmenou smeru a priemeru potrubia. Čistiaci dielec musí byť takisto umiestnený za každým napojením odvodňovacieho a zberného potrubia. Maximálna vzdialenosť čistiacich kusov je 15 m.
- 6.2.9 Odvodňovacie zariadenie musí byť navrhnuté tak, aby nedochádzalo k zaplaveniu priestoru pod mostom. Voda nemôže tiecť priamo z odvodňovacieho potrubia na povrch pod mostom, pretože spôsobí eróziu spojenú s vymieľaním základov a v zimnom období tvorbu náľadia cencúľov, ohrozujúce priestor pod mostom. V prípade, že pod mostom je vodný tok, voda z mosta musí byť bezpodmienečne usmernená na jedno miesto.
- 6.2.10 Odporúča sa všetky rozoberateľné časti potrubného systému označiť logom výrobcu.
- 6.2.11 Priemer odvodňovacieho potrubia kruhového prierezu musí byť minimálne Φ 150 mm. V prípade obdĺžnikového prierezu nemá byť kratší vnútorný rozmer menší ako 80 mm a prierez nemá mať menšiu plochu ako 177 cm². Spodná časť výtokovej rúry sa má smerom dole rovnomerne rozširovať (v prípade obdĺžnikového prierezu).
- 6.2.12 Zberné potrubie pozostáva zo zvislej časti (zvislé zvody) a z pozdĺžneho potrubia (vodorovné zvody), pomocou ktorých sa voda odvádza mimo most. Musí sa navrhnúť a zrealizovať tak, aby sa umožnil odtok vody za každých podmienok. To znamená, že zberné potrubie musí byť aj čistiteľné t. j. musí mať sústavu dostupných čistiacich otvorov. Priemer zberného potrubia musí byť minimálne Φ 150 mm.
- 6.2.13 Zhotoviteľ diela musí realizovať systém odvodnenia na základe odsúhlasenej VTD zo strany projektanta a TDI. VTD musí obsahovať realizovateľný systém napojenia jednotlivých častí prvkovej zostavy odvodnenia.

6.3 Materiálové zabezpečenie potrubných systémov

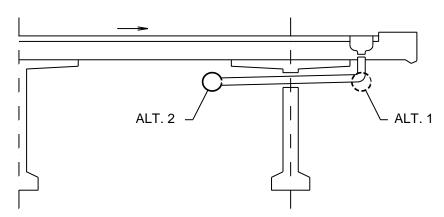
- 6.3.1 *Koróziivzdorná oceľ* svojimi parametrami vyhovujúci materiál, ktorý je však potrebné ochrániť proti odcudzeniu.
- 6.3.2 *Polyvinylchlorid (PVC)* kvôli nestabilite voči UV žiareniu nie je vhodný pre nadzemné vedenie odvodnenia. Je určený len pre podzemné vedenie.
- 6.3.3 *Polypropylén (PP)* vzhľadom na svoje vlastnosti odporúčaný na mosty.
- 6.3.4 *Polyetylén (PE)* vzhľadom na svoje vlastnosti odporúčaný na mosty.
- 6.3.5 *Liatina* vzhľadom na svoje vlastnosti odporúčaný na mosty.
- 6.3.6 *Sklolaminát (GRP)* vzhľadom na svoje vlastnosti odporúčaný na mosty.

6.4 Napojenie odvodnenia mosta do zberného potrubia a na okolitý kanalizačný systém

6.4.1 Projekčno-konštrukčné zásady pre potrubný systém

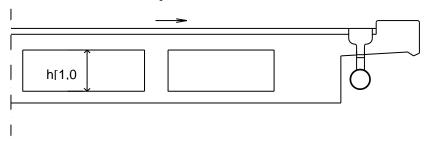
Pre jednotlivé typy priečnych rezov mosta sa odporúčajú nasledovné polohy zberného potrubia:

- a) Trámové mosty (obrázok 3)
- pozdĺžny zvod sa umiestni priamo pod odvodňovače (na vonkajšiu stranu mosta) - alt. 1,
- v prípade náročných vzhľadových požiadaviek je možné umiestniť pozdĺžny zvod medzi trámy - alt. 2.

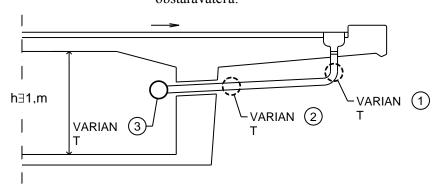
Obrázok 3 Poloha zberného potrubia pri trámových mostoch

 Komôrkové mosty (obrázok 4) - výška h vnútorného otvoru v komôrke je menšia ako 1,0 m, pozdĺžny zvod sa môže umiestniť len mimo obrys priečneho rezu.

Obrázok 4 Poloha zberného potrubia pri komôrkových mostoch (h[1,0 m)

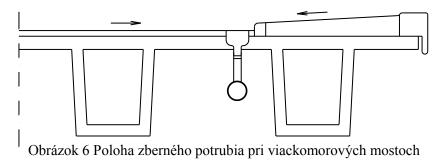
c) Komorové mosty (obrázok 5) - výška h vnútorného otvoru v komôrke je väčšia ako 1,0 m, pozdĺžny zvod sa môže umiestniť v troch variantných riešeniach; umiestnenie pozdĺžneho zvodu do vnútra komôrky sa navrhuje výnimočne v prípade naliehavých vzhľadových požiadaviek so súhlasom obstarávateľa.

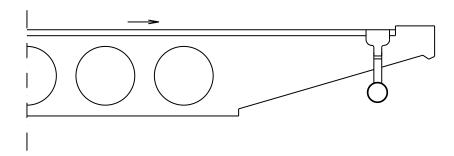
Obrázok 5 Poloha zberného potrubia pri komorových mostoch (h∃1,0m)

d) Viackomorové mosty (obrázok 6) - pozdĺžny zvod sa umiestni do priestoru medzi jednotlivé komory mosta.

14

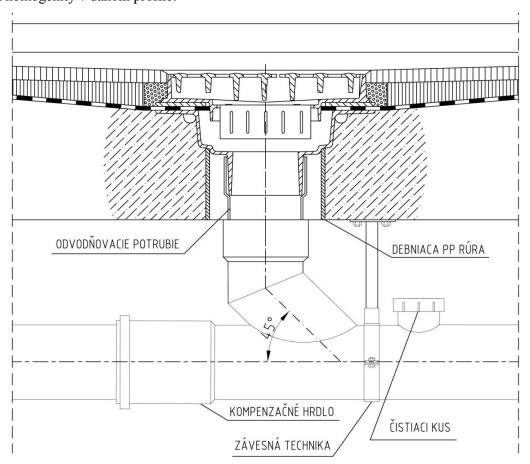
e) Doskové mosty (obrázok 7) - pozdĺžny zvod sa umiestni mimo obrys nosnej konštrukcie.

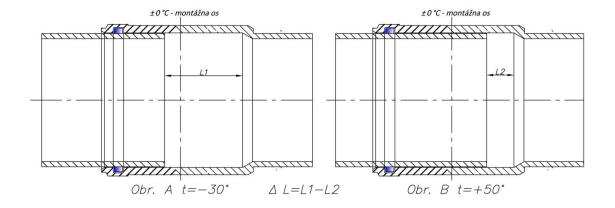
Obrázok 7 Poloha zberného potrubia pri doskových mostoch

- 6.4.2 Zaústenie vody z mosta do kanalizácie pod mostom alebo kanalizačného systému v priľahlej komunikácií.
- a) Do kanalizácie pod mostom sa v prípade návrhu odvodnenia pomocou odvodňovačov a zberného potrubia voda zaústi zvislými zvodmi. Zaústenie sa vykoná prostredníctvom kanalizačnej šachty v ktorej je rezervovaný kalový priestor umožňujúci čistenie. Napojenie pozdĺžneho zvodu na zvislý v mieste krajnej opory sa musí zhotoviť s použitím prvku umožňujúceho kompenzáciu, ktorý bude zabezpečovať bezporuchový odvod vody bez vplyvu dilatačných pohybov mosta.
- b) Pri návrhu zaústenia vody do kanalizačného systému v priľahlej komunikácii je v prípade použitia odvodňovačov a zberného potrubia potrebné záverečným pozdĺžnym zvodom prekonať líniu mostných záverov s umožnením dilatačných pohybov vodorovných zvodov s použitím kompenzátora, resp. rúrového kompenzačného segmentu. Zberné potrubie sa zaústi do zbernej šachty v priľahlej komunikácii. Zberná šachta musí byť umiestnená mimo jazdných pásov, musí mať príslušný kalový priestor s možnosťou čistenia a voda z nej je napojená na kanalizáciu v komunikácii (pri smerovo rozdelenej komunikácii zvyčajne v strednom deliacom páse).
- c) Ak je odvodnenie navrhnuté pomocou okrajových odvodňovacích žľabov, žľab sa zaústi do zbernej šachty, odkiaľ sa kanalizačnou sieťou napojí na kanalizáciu umiestnenú pod mostom alebo do kanalizácie priľahlej komunikácie. Zbernú šachtu je vhodné umiestniť tesne pred mostnými závermi a tým vylúčiť potrebu riešenia zachytenia dilatačných pohybov. Pri výtoku vody zo žľabu do šachty musí byť tento vtok vybavený roštom pre záchyt väčších odpadov, ako napr. konáre, vrecia a podobné odpady pritečené do žľabu. Vnútorný povrch šachiet sa ošetrí vhodným impregnačným a kryštalizačným ochranným náterom. Vhodný náter bude určený projektantom.
- 6.4.3 Pozdĺžny zvod na mostoch s medziľahlými dilatačnými škárami *musí byť tvorený* ucelenou zostavou potrubného vedenia. Počet medziľahlých dilatačných škár treba minimalizovať. Ak je odvodnenie navrhnuté pomocou odvodňovačov a zberného potrubia, je potrebné do pozdĺžneho zvodu osadiť kompenzačný segment na dilatačné pohyby (kompenzátor alebo kompenzačné hrdlo pozri obrázok 8). Ak je to možné, pozdĺžny zvod sa spojí v mieste medziľahlej dilatačnej škáry so zvislým zvodom s použitím kompenzačného segmentu, ktorý bude zabezpečovať bezporuchový odvod vody.
- 6.4.4 Systémové riešenia potrubného vedenia na moste, vrátane kompenzácie pohybov, musí vždy tvoriť ucelený, kompaktný celok. Je neprípustné na jednej zostave používať jednotlivé prvky

z rôznych materiálov. Napr. trubky z PP, koleno z GRP a pod. Výnimku môže tvoriť iba zostava pri prechode z jednej dimenzie do druhej, napr. z DN 300 na DN 400, ale vždy musí byť zachovaná zásada homogenity v danom profile.

Obrázok 8 Príklad napojenia odvodňovača na zberné potrubie

Obrázok 9 Príklad riešenia kompenzačného hrdla

oh komunikáciách

6.4.5 Fixácia potrubného vedenia je tvorená jednobodovými závesmi vyrábanými továrensky, náležite ošetrené protikoróznou ochrannou podľa [T6], [T7], minimálne dvojvrstvové respektíve z korozivzdornej ocele adekvátne ku triede A4. Môžu byť použité aj dvojbodové závesy z koróziivzdornej ocele adekvátne ku triede A4 alebo z kompozitných materiálov. Jednotlivé prvky fixačnej zostavy sa nesmú už na stavbe upravovať. Pri poškodení sa vždy vymieňa chybný diel za náhradný, originálny. Zostava týchto závesov musí obsahovať prvky pevné aj pohyblivé a musí byť jednoducho výškovo nastaviteľná.

7 Odvodňovací žľab

7.1 Prvková zostava

7.1.1 Konštrukčné zásady

Odvodňovací žľab sa umiestňuje na okraji mosta a zrážková voda do neho vteká po priečne sklonenej vozovke alebo cez priečne vtoky (v prípade návrhu rímsovej časti s obrubníkmi). Odvodňovací žľab sa môže navrhnúť aj ako súčasť nosnej konštrukcie mosta. Voda, ktorá prenikne cez kryt vozovky alebo ochrannú vrstvu izolácie sa do odvodňovacieho žľabu odvedie spravidla cez drenážne kanáliky.

Pozdĺžny sklon dna odvodňovacieho žľabu je minimálne 0,5 %. V prípade, že niveleta mosta je v pozdĺžnom sklone menšom ako 0,5 %, požadovaný sklon sa dosiahne vyspádovaním dna žľabu alebo výškovou úpravou žľabu (rôznobežne s niveletou mosta).

Odvodňovací žľab sa môže vytvoriť z:

- a) monolitického betónu;
- b) prefabrikovaných konzol s oceľovým priebežným žľabom;
- c) kompozitných materiálov
- d) iných materiálov, ktoré kvalitou a vzhľadom vyhovujú požiadavkám kladeným na odvodňovací žľab.

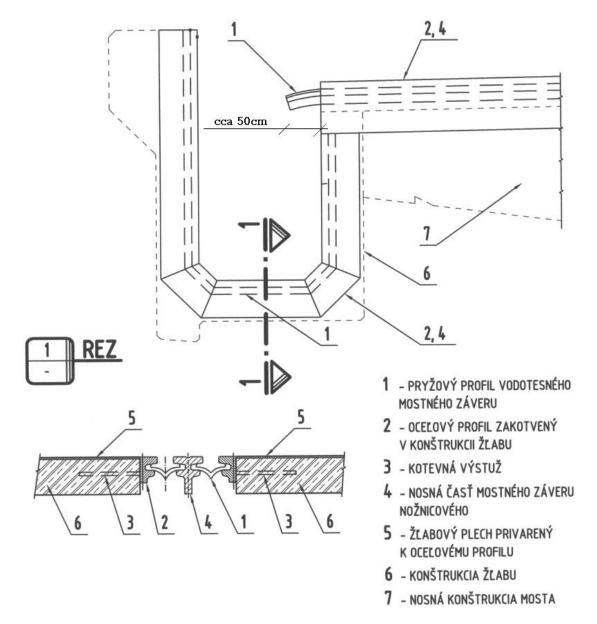
Dno a steny žľabu musia byť vytvorené tak, aby bola zabezpečená ich vodotesnosť. Zvyčajne je vodotesnosť žľabov zabezpečená žľabovým plechom min. hrúbky 3 mm s protikoróznou úpravou alebo polymérovou povlakovou vrstvou.

Žľab musí byť navrhnutý a realizovaný tak, aby sa mohol pretvárať v závislosti na teplote. Hlavne pri oceľovom žľabe treba zvážiť rozdielnu tepelnú vodivosť oproti betónovej konštrukcii mosta.

Veľkosť (dimenzie) odvodňovacieho žľabu na okraji mosta sa určí hydrotechnickým výpočtom. Kapacita žľabu v každom úseku mosta musí byť dostatočná na to, aby žľab spoľahlivo prevzal prívalový dážď určený podľa kapitoly 5 týchto TP. Odporúča sa 2/3 plnenie teoretického prietočného profilu žľabu.

7.1.2 Dilatačné prvky žľabu

Žľab musí byť v mieste dilatačných škár vybavený spoľahlivými vodotesnými dilatáciami, ako napríklad, kompenzačné hrdlo, gumený kompenzátor, kaskádová kompenzácia. Ak je odvodnenie navrhnuté pomocou okrajových odvodňovacích žľabov, do konštrukcie žľabu sa osadí vodotesný mostný záver, ktorý bezpečne prekoná dilatačné pohyby mosta a zabezpečí vodotesnosť odvodňovacieho žľabu (pozri obrázok 10).

Obrázok 10 Príklad zaústenie mostného gumového profilu tesnenia MZ do žľabu

7.1.3 Výpočet kapacity odvodňovacieho žľabu

Na výpočet kapacity odvodňovacieho žľabu sa použijú vzťahy platné na rovnomerné prúdenie v otvorených korytách lichobežníkového tvaru.

Prietok v žľabe:

$$Q_{\underline{z}} = A_{\underline{z}} \times v, \qquad (m^3/s)$$
 (2)

kde:

 $Q_{\tilde{z}}$ je prietok v žľabe (m³/s) $A_{\tilde{z}}$ prietočná plocha žľabu (m²)

v prietoková rýchlosť (m.s⁻¹), ktorá sa vypočíta podľa vzorca

$$v = C \sqrt{\mathsf{R.I}} \,, \qquad (m.s^{-1}) \tag{3}$$

kde:

I je sklon dna (‰);

C rýchlostný súčiniteľ (\sqrt{m}/s) , ktorý sa vypočíta podľa vzorca:

$$C = \frac{1}{n} R^{1/6} \qquad (\sqrt{m}/s) \tag{4}$$

kde:

n je súčiniteľ drsnosti podľa Manninga (pre oceľ n=0.011, pre betón vyhladený n=0.017);

R hydraulický polomer (m), ktorý sa vypočíta:

$$R = A_{\tilde{z}}/O, \qquad (m)$$

kde:

O je omočený obvod (m).

Pri návrhu kapacity odvodňovacieho žľabu musí byť splnená podmienka:

$$Q_{\check{z}} \ge Q \times s$$
, (m^3/s) (6)

kde:

 $Q_{\tilde{z}}$ je kapacita žľabu v danom mieste odvodňujúca prívalovú vodu z príslušnej plochy mosta;

Q množstvo prívalovej vody z príslušnej plochy mosta;

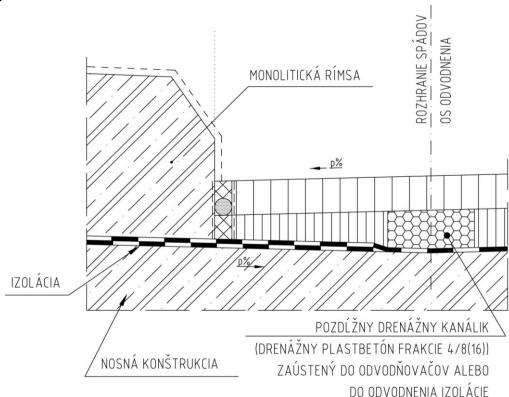
s stupeň bezpečnosti - vzhľadom na možné znečistenie a prípadné zamízanie vody odporúčaná hodnota stupňa bezpečnosti je 2.

8 Podpovrchové odvodnenie

8.1 Projekčno-konštrukčné zásady odvedenia vody z povrchu izolácie

- 8.1.1 V návrhu mostného zvršku mosta je potrebné zabezpečiť všetky opatrenia na minimalizáciu infiltrácie zrážkových vôd cez kryt vozovky a ochrannú vrstvu izolácie. Všetky pracovné škáry a spoje na stykoch rozdielnych materiálov musia byť spoľahlivo utesnené modifikovanou zálievkou. Minimálna šírka škáry pre zaliatie styku je 20 mm.
- 8.1.2 Napriek všetkým opatreniam je potrebné počítať s infiltráciou zrážkových vôd asfaltovým súvrstvím a zabezpečiť odvedenie týchto vôd z povrchu izolácie. Odvodnenie sa zabezpečuje návrhom systému pozdĺžnej a priečnej drenáže.
- 8.1.3 Izolačná vrstva musí byť navrhnutá a zhotovená tak, aby sa jej povrch odvodnil v každom stavebnom štádiu výstavby mosta.
- 8.1.4 Sklon izolačnej vrstvy k miestam odvodnenia musí byť zhotovený tak, aby sa presiaknutá voda spoľahlivo a rýchlo odviedla. Minimálny výsledný sklon musí byť 0,5 %.
- 8.1.5 Odvodnenie sa vykoná do odvodňovačov, do pozdĺžnych odvodňovacích žľabov alebo do špeciálnych odvodňovacích rúrok odvodnenia povrchu izolácie.
- 8.1.6 Medzi odvodňovacími zariadeniami (odvodňovače, odvodňovacie rúrky) je potrebné zriadiť pozdĺžnu drenáž, ktorá vyústi do odvodňovačov, odvodňovacích rúrok alebo do odvodňovacích žľabov.
- 8.1.7 Pozdĺžna drenáž (pozdĺžny drenážny kanálik) sa umiestni do odvodňovacieho úžľabia (pozri obrázok 11), ktoré je v prípade použitia obrubníkov a protismerného vyspádovania totožné s osou odvodnenia.

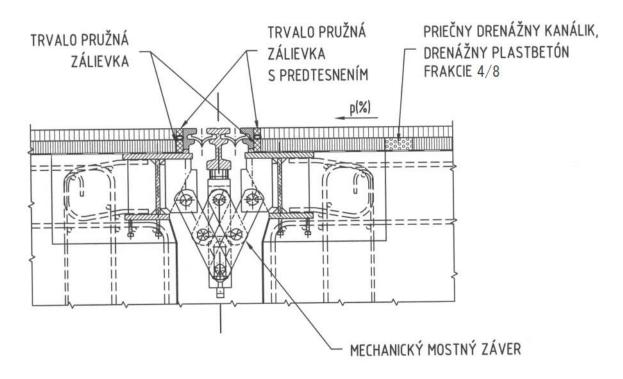
- 8.1.8 V prípade použitia odvodňovacích žľabov a teda aj jednostranného sklonu sa pozdĺžny drenážny kanálik umiestni pod rezanou škárou, ktorá je hranicou dvoch typov vozovky s nepriepustnou vrstvou z liateho asfaltu (MA) v priestore zvodidla. V tomto prípade sa pre odvedenie vody do odvodňovacích žľabov použijú priečne drenážne kanáliky, ktoré odvádzajú vodu z pozdĺžneho drenážneho kanálika do odvodňovacieho žľabu. Odporúčaná vzdialenosť medzi priečnymi drenážnymi kanálikmi je 2 m až 4 m (v závislosti na vzdialenosti stĺpikov zvodidla).
- 8.1.9 Pred mostným záverom (mechanickým, asfaltovým alebo podpovrchovým) sa navrhne priečny drenážny kanálik (pozri obrázok 12).
- 8.1.10 Drenážny kanálik sa vyhotoví z medzerovitého materiálu, ktorý umožní odtok infiltrovaných vôd, musí byť objemovo stály a musí vzdorovať prípadnému zaťaženiu. Na jeho zhotovenie sa použije drenážny plastbetón na báze strednoviskóznej živice.
- 8.1.11 V najnižšom mieste pred mostným záverom musí byť zaistené odvodnenie z drenážneho kanálika podľa VL 4/2012. Celý odtokový segment môže byť korozivzdornej ocele, odolného plastového alebo kompozitného materiálu, napr. polyamid, ktorý je odolný technologickej teplote do 230 °C.

Obrázok 11 Pozdĺžna drenáž v mieste úžľabia

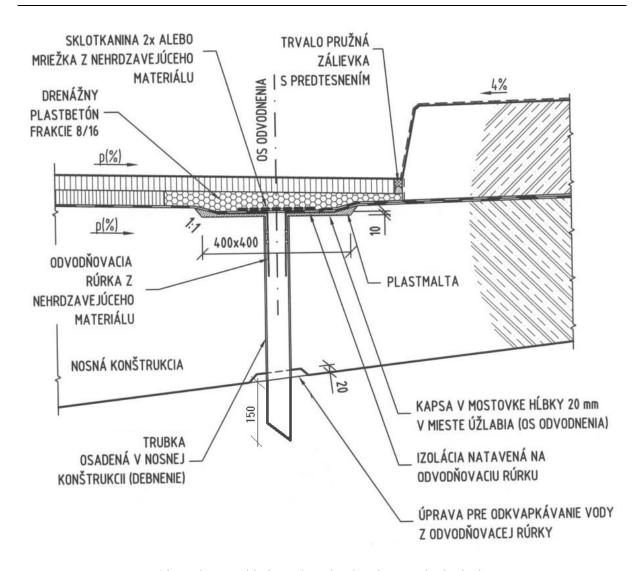
20

Obrázok 12 Priečna drenáž pred mostným záverom

- 8.1.12 Drenážny plastbetón je trojzložková hmota, ktorú tvoria nasledovné komponenty:
 - epoxidová živica;
 - tvrdidlo;
 - minerálne plnivo monofrakcia kameniva 4/8(16) mm.
- 8.1.13 Drenážny plastbetón musí svojimi vlastnosťami spĺňať nasledovné kritéria:
 - zabezpečiť požadovanú priepustnosť vody (min. 10 l.m⁻².s⁻¹);
 - spolupôsobiť s podkladom tak, aby nenastalo odtrhnutie v styku s okolitým materiálom;
 - minimálna pevnosť plastbetónu: pevnosť v tlaku 2,25 MPa;
 - pevnosť v ťahu za ohybu 1 MPa.
- 8.1.14 Drenážny plastbetón sa aplikuje vo vytvorenom profile ochrannej vrstvy izolácie pred vytvrdením zmesi (drenážneho plastbetónu). Spracovateľnosť je závislá na teplote podkladu a prostredia.
- 8.1.15 V prípade, ak je vzdialenosť odvodňovačov väčšia ako 7 m sa medzi odvodňovače navrhne osadenie odvodňovacích rúrok na zabezpečenie odvodnenia z povrchu izolácie (pozri obrázok 13 a 17). Vzájomná vzdialenosť odvodňovacích rúrok sa navrhuje 5 m 7 m v závislosti od pozdĺžneho sklonu mosta. Drenážny plastbetón zhotovený nad odvodňovacou rúrkou musí v prípade zriadenia rezanej škáry v mieste styku rozdielnych materiálov krytu vozovky v odvodňovacom prúžku, zasahovať za túto škáru do vzdialenosti 100 mm pod kryt vozovky z AC alebo SMA. Ak je to účelné, môže sa odvodňovacia rúrka zabetónovať priamo do nosnej konštrukcie mosta.
- 8.1.16 V prípade, že odvodňovacia rúrka nebude napojená na zberné potrubie, musí byť vyvedená pod nosnou konštrukciou mostu v dĺžke minimálne 150 mm s koseným ukončením výtoku "s odkvapovým nosom".

Obrázok 13 Príklad návrhu odvodnenia povrchu izolácie

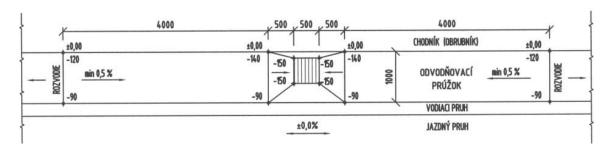
8.1.17 Odvodňovacia rúrka sa musí osadiť v najnižšom mieste povrchu mostovky. Týmto miestom býva spravidla miesto napojenia priečneho drenážneho kanálika pred mostným záverom na pozdĺžny drenážny kanálik umiestnený v úžľabí mostovky. Pri osadení odvodňovacej rúrky v tomto mieste sa musí dbať na to, aby odkvapkávajúca voda nepadala na úložný prah. Vyústenie odvodňovacej rúrky sa musí nasmerovať mimo úložný prah alebo koncový priečnik. Odporúčaným riešením je priame napojenie tejto odvodňovacej rúrky do odtokového potrubia, najčastejšie horizontálneho. Spojenie musí byť vyhotovené prostredníctvom elastickej hadice, alebo prvku, umožňujúceho dilatovanie medzi odvodňovacou rúrkou a zberným, odtokovým potrubím. Pre zabezpečenie prípadného uvoľnenia takto napojenej rúrky musí byť táto rúrka zafíxovaná v odtokovom potrubí gumovou manžetou.

9 Zásady úprav povrchu mosta so zreteľom na odvodnenie mostov

- 9.1.1 Povrch mostovky sa musí navrhnúť v sklone, ktorý umožňuje bezpečný odtok vody. Výsledný sklon musí byť minimálne 0,5 %. Sklon musí súčasne zodpovedať sklonu povrchu vozovky, aby sa zabezpečila konštantná hrúbka vozovky. Sklon mostovky do 1 m v okolí odvodňovacích zariadení musí byť primerane zväčšený, minimálne na 2 % (článok 4.6.2 z STN 73 6242 a článok 15.1.1 z STN 73 6201).
- 9.1.2 Ak je nevyhnutné viesť niveletu mosta v nulovom pozdĺžnom sklone alebo sklone menšom ako 0,5 %, treba odvádzať vodu strechovitými sklonmi k jednotlivým odvodňovačom (pozri obrázok 14). Spádovanie povrchu (strechovité vyspádovanie) sa musí vykonať spravidla pozdĺž

ı komunikáciách

obrubníkov v šírke odvodňovacieho prúžku. Celé strechovité vyspádovanie musí byť vyhotovené v nosnej konštrukcii. Odporúčanie: v mieste s pozdĺžnym spádom menším ako 0,5 % osadiť odvodňovače vo vzájomnej vzdialenosti 2 m.

Obrázok 14 Príklad vyspádovania povrchu mostovky v pohľade pri pozdĺžnom sklone ±0,0 %

10 Údržba a čistenie odvodňovacieho zariadenia

- 10.1.1 Na údržbu mostov platí technický rezortný predpis [T3], ktorý požaduje venovať osobitnú pozornosť odvodneniu povrchu vozovky a udržovaniu celého odvodňovacieho systému mostov v dobrom, prevádzkyschopnom stave.
- 10.1.2 Odporúča sa preplachovanie potrubia a žľabov minimálne 1 krát za 6 mesiacov, respektíve podľa manuálu údržby výrobcu.
- 10.1.3 Hlavným predpokladom dobrého odvodnenia mosta je sústavné udržovanie čistoty povrchu vozovky tak, aby neboli vytvárané umelé prekážky odtekaniu vody do odvodňovačov alebo odvodňovacích žľabov.
- 10.1.4 V prípade odvodnenia mosta odvodňovačmi a ich napojením na zberné potrubie je potrebné udržovať celú trasu odtekajúcej vody v dobrom, priechodnom a čistom stave. To znamená čistotu odvodňovacieho úžľabia, čistotu a priechodnosť samotného odvodňovača a zberného potrubia. Po dohode s budúcim prevádzkovateľom mosta sa už v projekte musia určiť miesta čistenia (čistiace otvory) a spôsob čistenia (v závislosti od dostupných čistiacich prostriedkov a mechanizmov).
- 10.1.5 Údržbou a čistením celej odvodňovacej sústavy treba zabezpečiť aj prevenciu proti poškodeniu odvodňovacieho zariadenia. Ide hlavne o ochranu protikorozívnych povlakov a náterov a ochranu proti mechanickému porušeniu spojov jednotlivých prvkov odvodnenia.
- 10.1.6 Aby sa zabránilo upchatiu odtokových ciest hrubými nečistotami musia byť žľaby vybavené vhodnými záchytnými mrežami na ich zachytenie.

11 Ochrana proti korózii

11.1.1 Podstatnou podmienkou trvanlivosti a bezporuchovosti celého systému odvodnenia mostov je vysokoúčinná ochrana proti korózii kovov. Ochrana proti korózii sa zhotoví v zmysle [T6].

Poznámka: Obrázky uvedené v tomto predpise sú alternatívnym, nie jediným technickým riešením. Konkrétne odvodnenie mosta sa navrhne v zmysle platných technických noriem, vzorových listov a špecifických požiadaviek objektu a podmienok obstarávateľa.

Príloha

Podklady pre návrh odvodnenia mostov.

Podklady pro návrh odvodnění mostů

Odvodnění mostů při velké intenzitě dopravy se stalo světovým problémem. U nás bylo svěieno odvodnění mostů jako vědeckovýzkumný úkol odborným katedrám stavební fakulty VUT v Brně. Řešitelé předkládají dílčí výsledky, které lze již použít v praxi.

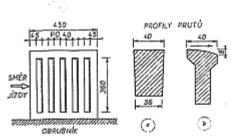
V rámci řešení státního výzkumného úkolu "Rozvoj progresívnych konštrukcií železničných a cestných mostov", jehož hlavním pracovištěm a koordinátorem je VÚIS Bratislava, je řešen také dílčí úkol "Odvodnenie mostov". Důvodem pro jeho zařazení je neuspokojivý současný stav v navrhování, provádění a udržování odvodňovacích zařízení mostů.

Řešení je úkol dlouhodobý, rozvržený na roky 1971 až 1974. Tvoří ho průzkum dnešního stavn v terénu, orientace o stavu tohoto problému v zahraničí, návrh vhodných typů odvodňovačů, hydraulický výzkum v laboratoři a jeho vyhodnocení, stanovení praktického způsobu výpočtu, návrh výroby a odzkoušení prototypů odvodňovačů a ověření jejich funkce na skutečných mostech.

Při průběžném oponentním řízení v červnu 1972 na VUIS v Bratislavě uznala komise odborníků dosud dosažené výsledky za cenné a použitelné ilmed v praxi a protože mají širší význam nejen pro mosty, ale dají se aplikovat i na odvodnění povrchu silnic a ulic, doporu-

130 INZENÝRSKÉ STAVBY 3 -- 1973

ných komunikáciách

Obr. 1. Vtoková mříž ve vozovce (kôty v mm)

čila komise uveřejnit podstatné výsledky dosavadního výzkumu také touto cestou.

Některó zásady pro odvodnění mostů jsme publikovali již dříve [1] a dnes můžeme dát k dispozici další výsledky. Základní problémy lze nyní zvládnout výpočty, jejichž předpokladem jsou alespoň základní znalosti hydrauliky a hydrologie [2]. Zatím předkládáme výsledky k použití jako naše doporučení, která budou po vyřešení celého úkolu podkladem pro vydání závazných směrnie.

Hydrologie a hydraulika odvodnění mostu a dispozice · odvodnění

1. Návrhová dešťová srážka

V projektech městských kanalizací se u nás obyčejně vychází u patnáctiminutového přívalového deště s intenzitou okolo 150 l/s. ha. U mostů jsme doporučili [1] uvažovat vydatnější srážku desetiminutovou s periodicitou 0,5 a intenzitou 223 l/s. ha. Při odtokovém součiniteli 0,9 je pak odtok 200 l/s. ha, tj. 0,02 l/s. m². Tato srážková intenzita je u nás dosažena nebo překročena průměrně jednou za dva roky, zatímeo maxima mohou být asi čtyři až pětkrát větší. K takovým extrémům by se však mohlo přihlédnout jen ve výjimečných případech.

Z ciziny můžeme uvést práce [3, 4], které počítají s přítokem 0.03 l/s. m², takže naší doporučenou hodnotu 0,02 l/s. m² můžeme považovat za minimum platné pro obyčejné mosty, u nichž občasné zaplavení vozovky nebo třeba i přelití vody přes obrubník po krátkou dobu (10 minut) nezpůsobí větší škody.

Na most by nemčia mít přístup tzv. cizí voda, která přítéká z úseku komunikace mimo most nebo dokonce i z blizkého terénu.

2. Vtoková mříž

U vtokových mříží umístěných ve vozovce vykazuje soudobý vývoj tendenci ke zvětšování šířky otvorů (štěrbin). Doporučujeme mříže se štěrbinami 40 mm širokými, které na mostech s podélným sklonem prakticky licují s povrchem vozovky, bez jakýchkoliv dopravně závadných prohlubní nebo zborcených ploch. Sedm typů takových mříží jeme vyzkoušeli na VUT v Brně na modelu mostní vozovky v měřítku 1:1 ve velkém sklopném hydraulickém žlabu 14 m dlouhém, jehož podélný sklon byl měněn od vodorovné do 8 %.

Doporučený typ mříže je zakreslen v obr. I. přičemž pruty mohou být nahoře nezaoblené (a) nebo proudnicově zaoblené (b). Štěrbiny se mají vždy směrem dolů rozšířovat, aby se v nich smetí tak snaduo nezachytilo. Dimenzování prutů podle požadavků únosnosti je ještě předmětem výzkumu.

Provedli jsme 145 pokusů s různými mřížemi při různých průtocích a sklonech mostu a získali jsme zejména tyto všeobecné poznatky: Kapacita mříže závisí především na délce šterbiny ve směru kolmém k toku vody. Zdvojeni mříže za sebou na mostech ve sklonu je málo účinné, poněvudž kapacita se tím zvětší jen asi o 10 až 20 %. Mříž s pruty položenými ve směru toku je nebezpečná pro vozidla s úzkými koly, přičemž její hydraulická kapacita je asi jen o 10 % větší než při kolmé poloze prutů podle obr. 1. Bystřinný proud na mostech ve sklonu se totiž jen zvolna roztéká do boku a část vody přeběhne po povrchu prutú jako po můstku. Mříž stejných rozměrů rámu jako na obr. 1, ale s pruty šikmými (45°) má zhruba stejnou kapacitu jako základní typ. Zaoblením prutů (obr. 1b) se kapacita zvětší o 10 až 15 %, což je určité zlepšení, ale zase ne tak výrazné, abychom se nutili k výlučnému použití zaoblených prutů. Zde rozhodnou otázky výrobní.

Pokusy, při nichž jsme sledovali ucpávání štěrbin smetím, nezměnily náš názor na vhodnost různých typů mříží. Upozornily nás však na nutnost svědomitého čištění mříží, poněvadž smetí zadržené v první štěrbině odhání vodní proud stranou a pak téměř všechna přitékající voda obehází vpusť, i když jsou další štěrbiny úplně volné.

3. Všeobecně o hydraulických výpočtech

Kromě obvyklých hydraulických pojmů a značek [2] zavádíme pro tento účel ještě tyto další:

Rigol je část vozovky, po které odtéká voda podél obrubníku.

Pritok Q je objem vody, který proteče určitým profilem za sekundu. Kromě tohoto pojmu zavedeme ještě další pojmy:

 $PFitok Q_p$ je objemový průtok v rigolu těsně před odvodůovačem.

Obtok Q_{ϕ} je objemový průtok, který obchází mříž a teče po vozovce dále za odvodňovač.

Propad mříší Q_m je objemový průtok, který propadá štěrbinami mříže.

Přetok Q_r je objemový průtok, který přeskakuje štěrbiny mříže a pokračuje dále.

Platí vždy vztah $Q_p = Q_0 + Q_m + Q_r$. Při výkonných mřížích dosti často $Q_r = 0$.

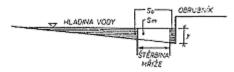
Střední rychlost na přitoku $v_s = Q_p[S]$, kde S je celá průtočná plocha před mříží.

Střední rychlosí na obloku $r_o = Q_o|S_o$, kde S_o je průtočná plocha obtékající vody, a to jak od kraje štěrbin k ose mostu, tak i mezi druhým okrajem štěrbin a obrubníkem (obr. 2).

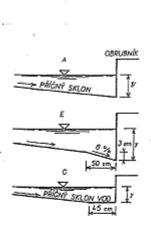
Střední rychlost v šířce štřebiny mříže $v_m := (Q_m + Q_r)/[S_m; S_m = S - S_o]$. Všechny tři plochy se měří na přítoku před mříží. I je podélný sklon mostu, y je hloubka vody u obrubníku před mříží (obr. 2).

Přítok k odvodňovačí se po dělce zvětšuje. U odvodňovače rozdělení přítoku na propad, obtok a přetok závisí na vzdálenosti odvodňovačů, na šířce mostu, jeho podělném a příčném sklonu, tvaru rigolu v příč-

Obr. 2. Schéma průtočných plach S_o a S_m

IN ZENÝRSKÉ STAVBY 2- 1973 131

DOWNOHONS RICHLOST PRITOKU K HRIZI [m/s]

Obr. 3. Různé úpravy vozovky u obrubníku

Obr. 4. Propad mříží s hranatými pruty

ném řezu a jeho hydraulické dranosti, intenzitě návrhového deště, rozměrech mříže a tvaru prutů. Je možný téměř nekonečný počet kombinací těchto dílčích vlivů.

Rozborem nášho experimentálního materiálu jsme získali podklady pro hydraulické výpočty, které však nemusí být vědeckým rozborem velmi složitého prostorového proudění, nýbrž podkladem pro spolehlivé dimenzování. Nerozpakovali jsme se proto při výpočtech hodně zjednodušovat, pokud to není na újmu bezpočnosti.

4. Výpočet přítoku na skloněném mostě

Uvědomíme-li si, že odvodňovače bývají od sebe vzdáleny o desítky metrů, můžeme proudění v krátké dělce před odvodňovačem považovat přibližně za rovnoměrné. K určení střední rychlosti použijeme nejjednoduššího vzorce Manningova

$$c_8 = \frac{1}{m} R^{2/3} / \overline{I}$$
 (1)

který vykázal při vyhodnocení našich měření přijatelné hodnoty i pro malé hloubky y, obnášející několik málo em, a při sklonech do 8 %. Štupeň drsnosti naší pokusné vozovky z betonu urovnaného dřevčným hladítkem bez další úpravy vycházel průměrně n = 0,0148.

V literatuře se uvádějí tyto průměrné stupně drsnosti: asfalt hladký 0,013; asfalt drsný 0.016; beton s omítkou 0,013 beton bez omítky s povrchem strojně upraveným 0,015; beton neupravený hrubý 0,017; dlažba z betonových tvárnie, spárovaná 0,016; dlažba z lomového kamene, spárovaná 0,020. Do těchto řísel dobře zapadá naše měřená drsnost n = 0.0148, což posiluje důvěru v přípustnost použití Manningova vzorce pro tyto případy.

5. Různé tvary mostního rígolu

Na obr. 3 jsou tři typické úpravy vozovky u obrubníku. Při určitém průtoku se od sebe značně liší šířkou vodní hladiny. Čím větší je tato šířka, tím větší je nežádoucí boční úník vody (obtok) a tím více vozidla rozstříkují vodu. Podle výpočtů je nejvýhodnější tvar E, u něhož je voda nejvíce soustředěna u obrubníku a šiřka hladiny je nejmenší. Je však žádoucí, aby vtoková mřiž měla úzký rám, čím by se štěrbiny dostaly co nejblíže k obrubníku, aby se nezvětšovala plocha obtoku S₆ v místech největších hloubek (obr. 2).

Rigol tvaru A (obr. 3) vykazuje oproti tvaru E větší šířku hladiny o 10 až 80 %, někdy až o 130 %. Nejméně výhodný je tvar C, u kterého se voda rozlévá na šířku o 20 až 100 % větší, někdy až o 200 % větší než u tvaru E.

Na mostech ve sklonu tedy doporučujeme tvar rigolu E nebo poněkud méně výhodný tvar A, v obou případech s co největším příčným sklonem vozovky. Tvar C se pro mosty ve sklonu nehodí a zůstává vyhrazen pro vodorovné mosty nebo pro mosty s malým podělným sklonem (viz stať S).

Obtok vody vedle mříže

Upozornili jsme již ve stati 2, že bystřinný proud na skloněném mostě se jen velmi zvolna roztéká. Při naších pokusech snadno přebíhal po 4 cm širokém vudorovném povrchu prutů na délku 36 cm. Budeme-li pro zjednodušení předpokládat, že se obtékající proud vůbec neroztéká do boků a že tedy ani jeho malá část nevtéká bočně do mříže, můžeme obtok vyjádřit vztahem

$$Q_o = S_o \cdot v_o$$
 (2)

kde plochu S_v známe (obr. 2) a průměrnou rychlost v_o obtoku lze podle naších pokusů ocenit empirickým vztahem ke střední rychlosti v_o na přítoku (stat 3)

$$r_s = 1,23 \ r_s = 0,30 \ [m/s]$$
 (3)

7. Propad vody mříží a přetok za mříž

Výzkumníci v cizině vyjadřovali propad mříží v závislosti na přitoku Q_p a podélném sklonu mostu [4], případně ještě kromě toho na drsnosti rigolu [3]. Snažíme-li se však zevšeobecnit výsledky, budeme hydraulické poměry ve vstupním profilu před mříží charakterizovat hloubkou vody y a její rychlosti. Volime-li rychlost povrchovou, která se v přírodě snadno měří plovákem, postupujeme takto:

Určíme přítok Q_p ze sběrné plochy a intenzity návrhového deště (stať 1) a obtok Q_o podle statí 6. Rozdíl $Q_p - Q_o$ přítěká v šířce štěrbiny mříže střední rychlosti $v_m = (Q_p - Q_o)/S_m$; plocha S_m je označena na obr. 2. Povrehová rychlost v_x je poněkud větší. Při našich měřeních kolisal poměr v_x/v_m v mezich od 1,08 do 1,20, s průměrnou hodnotou 1,16, které se přidržíme. S takto zjištěnou rychlostí v_x a hloubkou y přejdeme do obr. δ nebo δ a zjistíme, kolik štěrbin mříže je ve funkci, případně zda nějaký přetok Q_r přeskakuje až za mříž. Grafy ukazují, že při větších přítokových rychlostech klesá hltnost mříže. Proto bude účelné na mostech s velkými sklony navrhnout rigol hydraulicky drsný (dlažba apod.).

Výhodou těchto grafů je, že nejsou omczeny jen na šířku štěrbiny 36 cm. s níž jeme pracovali (obr. I), nýbrž platí pro jakoukoliv šířku. Velikost této šířky se uplatní jen při výpočtu obtoku. Můžeme též přibližně ocenit

přetok Q_r . Předpokládejme. že bod M, určený hloubkou y a povrehovou rychlostí v_x . leží v oblasti přetoku $(obr.\ 4)$. Vedeme z něho přímku, která v bodě M_1 protíná kolmo poslední čáru diagramu. Kdyby byla hloubka a povrehová rychlost před mříži charakterizována bodem M_1 , celý přítok Q_{m1} by v šiřce štěrbiny propadal do mříže. Abychom jej určili, přečteme na svislé stupnici naproti bodu M_1 hloubku y_1 . Jejím vynásobením délkou štěrbin určíme plochu S_m . Na vodorovné stupnici přečteme pod bodem M_1 povrehovou rychlost v_{x1} . Střední rychlost před mříží $v_{m1} = v_{xi}/1$, 16. Pak $Q_{m1} = S_m \cdot v_{m1}$. Předpokládáme-li zjednodušeně a bezpečně, že při zvětšeném přítoku se propad nezmění, přetok

$$Q_r = Q_p - Q_o - Q_{re1}$$
 (4)

Na přibližnost těchto výpočtů jsme již upozornili. Skutečnost je velmi složitá; voda so tříští na jednotlivé proudy, z nichž některé vnikají do štěrbin mříže, některé je přeskakují. Jev je časově neustálený. Paprsek, který vniká do štěrbiny, může se v důsledku nahodilé změny na přítoku na chvíli odchýlit a štěrbinu přeskočit atd.

8. Kapacita mříži na vodorovném mostě -

Zde ztrácejí svůj význam pojmy obtoku a přetoku. Voda, kterou mříž nepohltí, zůstává na mostě a zvyšuje hladinu. Potřebné hloubky nad povrchem prutů dopo-

Tabulka 1

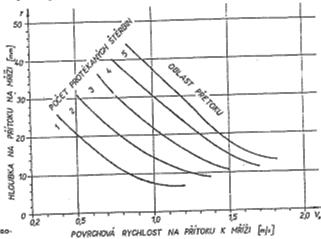
70	Hloubka [m] na přitoku				
Propad [1%]	pruty lamaté sée. In)	proty znoblené (chr. 16)			
2 4 6 8 10 15 20	0,015 0,020 0,025 0,025 0,032 0,030 0,040	0,014 0,019 0,023 0,025 0,025 0,025 0,034 0,030			

ručeného typu mříže uvádíme podle výsledků našeho výzkumu v lab. I.

Na vodorovných mostech se obejdeme bez umělého oboustranného podélného sklonu k odvodňovačí. Je účelné zhotovit jej pouze v nepojižděném pásu, např. 0,45 m širokém vedle obrubníku, aniž by byl zborcen pojížděný povrch vzovky. Tak vznikne v mistě odvodňovače mezi vozovkou a sníženým dnem rigolu nebo mezi okrajem vozovky a odlehlou hranou rigolu výškový rozdíl, který by s ohledem na dopravu neměl být větší než 5 cm (obr. 6). Na rozvodí má příčný profil rigolu tvar C (obr. 3), který jsme pro mosty vo sklonu nedoporučili. Vzájemné vzdálenosti odvodňovačů volíme na vodorovných mostech menši — asi 20 m. Kapacita mříže nebývá limitujícím činitelem, přesto však doporučujeme i zde výkonné typy mříží.

9. Odvodňovače v obrubníku

Tento typ se dosud neprávem projektuje s odúvodněním, že vedle vpusti v obrubníku probíhá vozovka nerušeně. Hydraulická účinnost je však mizivá. Zmínili
jsme se již, že bystřinný proud při našich četných pokusech přeběhi po 4 cm širokém povrchu prutů na vzdálenost 36 cm. Bylo by chybné se domnívat, že z takového proudu, např. 100 cm širokého a 3 cm hlubokého.
odbočí podstatnější část do otvoru v obrubníku. Výzkumníci v Rakousku [4] odmitají odvodňovače v obrubníku a výzkumníci v USA [3] se jimi vůbec nezabývali.
Ani my je nedoporučujeme, poněvadž nejsou způsoblé
k řádnému odvedení vody. Podotykáme, že hydraulicky
výkonné mříže ve vozovce nevyžadují žádné probluně,
zarážky, opačné sklony a zborcené plochy, takže povrch
vozovky je plymulý. Tak byly vybudovány i naše
výzkumné objekty.

Obr. S. Propad mříží se zaoblenými pruty

INZENÝRSKÉ STAVBY 3 - 1973 133

10. Odvedení vody od vpustí

Padá-li voda z odvodňovače volně, je nutné se postarat o místo dopadu. Jinak se voda odvádí potrubími nebo žlaby. Při křížení sběrného potrubí nebo žlabů s dilatačními spárami mostní konstrukce musí být zabezpečena možnost dilatace potrubí, a to např. pohyblivým článkem, vložením jímky do děleného potrubí apod. Zásady pro vedení vodorovného, šíkmého a svislého potrubí jsou známé a osvědčené praxí v oboru domovních i městských kanalizací [5]. Je však třeba upozornit, že v každé uliční vpusti městské kanalizace je jímka s kalištěm, z něhož se zachycené splavenímy občas odstraňují. Na mostech nebude zpravídla možno do odvodňovačů umístit jínku. Proto tím počlivěji musí být potrubí vybavena čisticími otvory a tím dokonalejší musí být organizace pravídelné revize a čištění.

Svislá i šikmá potrubí musí být přístupná, nesmějí se zazdívat. Mají se umístit pokud možno na stěnách obrácených k slunci, aby se zmenšilo nebezpečí zamrzání. Podmínky zaústění vody do kanalizace nebo vodního toku s použitím jímek, uzávěrů proti zápachnu atd. se projednají se správou odpadního recipientu.

11. Příklady výpočtů

Příklad 1

Na mostě s podélným sklonem 2 % (I = 0.02) jsme navrhlj řadu vpusti ve vzdálenostech po 40 m. Poloviční šířka mostu včetně chodníků, které mají sklon k obrubníku, je 10 m. Přitok vody z návrhového deště 0,02 I_0 s. m² (stat I). Rigol tvaru E (obr. 3), s příčným sklonem vozovky 3 %. Asfaltový povrch rigoh, drsnost n = 0.016 (stat 4). Vpustní mříže s hranatými pruty (obr. Ia). Šířka hladiny vodního proudu při návrhovém dešti nesmí překročit 1 m.

Sběrná plocha (povodí) jedneho odvodňovače 10. 40 = 400 m²; přitok vody $Q_p = 400$. 0,02 = 8 l/s. Známým způsobem [1] určíme rychlosti a průtoky při několika zvolených hloublách y u obrubníku. Je-li např. y = 0.05 m, je průtočná plocha S = 0.0242 m²; omočený obvod O = 1.217 m; R = 0.0242 l/17 = 0,019 89 m; podle rov. (i) $Q = v \cdot S = 1/0.016$. 0,019 892-3 $\sqrt[3]{0.02}$. 0,0242 = 0,0157 m³/s = 15,7 l/s. Stejným způsobem vypočteme při y = 0.04 m ... Q = 8.00 l/s; při hloubec 0,03 m ... Q = 3.87 l/s. Výsledek vyneseme graficky konsumění křivkou, kterou zde neuvádíme. Má ve výší 0,03 m zlom, poněvadž i průtočný profil má v této výší výraznou diskontinnítu.

Pro Q=8 l/s odečteme z této křivky y=0.04 m. Temu odpovidá šířka hladiny 0.5+0.01/0.03=0.83 m < 1.0 m: střední rychlost $v_i+0.57$ m/s. Začínají-li štěrbiny mříže ve vzdálenosti 4 cm od obrubníku (tato vzdálenost by měla být co nejmenší) a je-li dělka štěrbin 36 cm (obr. 1), je podře obr. 2 plocha $S_m=0.36$. 0.027=0.0097 m². Přecha obtoku $S_n=0.0142-0.0097=0.0045$ m². Přetivní střední rychlost na obtoku podře rov. (3) $v_s=1.23$. 0.57-0.30=0.40 m/s. Obtok $Q_n=S_0$. $v_n=0.0045$. 0.40=0.0018 m²/s = 1.8 l/s. V šířec štěrbiny mříže přítěků $Q_p=Q_p=S_0$. 0.48=0.0018 m²/s = 0.4 m/s. Povrchová rychlost podle statí $T_{V_n}=0.64$. 1.16 = 0.74 m/s. Tuto hodnotu a hloublu y=2.7 cm (počítáme hloubku nad středem mříže, která má sklou 6 %) zavedeme do obr. 4, který ukazuje, že budou v činnosti první tři štěrbiny mříže.

Druhý odvodňovač: k přítoku 8 l/s ze sběrné plochy druhé vpusti přičteme 1.8 l/s obtoku z předešlé vpusti; celkový přítok je 9.8 l/s. K tomu z konsumční křivky je hloubka u obrubníku 4.3 cm. Šířka v hladině 0.93 < 1.0 m; $S = 0.0168 \, \mathrm{m}^2$; $V_0 = 0.006 \, \mathrm{m}^2$; $V_0 = 0.006 \, \mathrm{m}^2$; $V_0 = 0.002 \, \mathrm{m}^2$

(0,0098 - 0.0025)/0,0108 = 0.676 m/s: $v_r = 1.16$, 0.676 = 0.784 m/s. Houbka vody uprostřed šířky mříže y = 4.3 - 1.3 = 3.0 cm. Podle *obr. I* bude néco vody vtěkat í do čtvrté štěrbiny.

Třetí odvodňovať: $Q_p = 8.0 + 2.5 = 10.5$ l/s. K tomu z konsuméní křívky bloubla u obrubníku je 4,4 cm. Šířka hladiny 0,97 m < 1.0 m; S = 0.0178 m²; $v_r \approx 0.0105/$ f0,0178 = 0.59 m/s. $S_n = 0.36$. 0,031 = 0.0112 m²; $S_o = 0.0178$ = 0,0112 = 0.0066 m²; $v_e = 1.23$. 0,59 = 0,3 = 0.43 m/s. $Q_o = 0.0066$. 0,43 = 0.00284 m²/s = 2.8 l/s; $Q_m = 10.5 = 2.8 = 7.7$ l/s; $v_o = 0.0077/0.0112 = 0.687$ m//s; $v_o = 1.16$. 0.687 = 0.87 m//s; hloubka uprostřed šířky mřížo y = 4.4 = 1.3 = 3.1 cm. Podle obr. 4 zůstává pátá štěrbína volná.

Tím jsme obsáhli délku mostu 3 .40 = 120 m a podle okolnosti bychom pokračovali dále. Kdyby přitom šířka hladiny překročila dovolenou hodnotu I m, museli hychom vzdálenost dalších odvodňovačů zmenšit pod 40 m.

Povšimněme si ještě, že obtoky Q_e se zvětkují, sle nikoliv lineárně. Dostali jsme řadu 1.8; 2.5; 2.8 l/s. Na dlouhém mostě by obtoky konvergovaly k nějaké koncéné hodnoté.

Přiklad :

Cloha je stejná jako v příkladě 1, ale místo hydraulicky výhodného rigolu E je navržen rigol C, který je pro mosty vo sklonu nechodný. Příčný sklon vozovky je 2 %, Stejně jako předešle vypočteme a narýsujeme konsumění řivku. Z ní určime pro Q=8 lýs hloubku = 1,9 cm. Šířka hladiny 0,45 \div 0,019/0,02 = 1,40 m, což je větší než dovolená hodnota 1 m. Měli bychom tedy vzdálenost odvodňovačů (40 m) velmi podstatně zmenšit. Pokračujeme-li však s výpočtem dále, přesvědčíme se o dalkí nevýhodě: S= 0,0176 m²; $v_*=0.008/0.0176=0.455$ m/s; $S_m=0.019$. 0,36 = 0,0068 m²; $S_*=0.0176=0.0068=0.0108$ m²; $s_*=1.23$. 0.455 -0.30=0.26 m/s; $Q_*=0.0108$. 0,26 = 0,0028 m³/s = 2,8 l/s. Tedy při tvaru rigolu C vzroste nežidoucí obtok z 1,8 na 2,8 l/s, tj. o 55 °c.

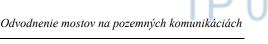
Příklad 3

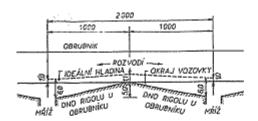
Vodorovný most poloviční šiřky odvodněné plochy (věrtně chodníku) 10 m má příčný sklon vozovky 2 %, rigol typu C s umělym sklonem 0,5 % (stať 8), pojížděná šiřka vozovky probihá ucrušeně. Vzdálenost odvodňovačů je 20 m. Výškový rozdíl mezi krajem vozovky a dnem rigolu je u odvodňovače 5 cm, na rozvodí tento rozdíl vymizí (obr. 6). Asfaltovaný rigol má n = 0,010. Odtok vody z mívrhového deště je 0,02 ½, m². Mříž má zaoblené pruty (obr. Ib). Šířku vodního proudu nepřipouštímo větší než 1 m.

Sběrná plocha odvodňovněc 10. 20 = 200 m², návrhový přítok vody 0,02. 200 = 4 l/s. Podle tab. 1 tento průtok propadne do mříže při bloubec 0,019 m. Přítok k mříži je sounčený, z každé strany 2 l/s. Proudění je netovnoměrné a průtok se po dělec mění. Pro náše účely postačí přibližné ocenění.

Je-li příčný sklon 2 °₀, mohla by být na rozvodí mezi odvodňovučí hloubku 1,1 cm (obr. 6), aniž by šířka hladiny přesáhla 1 m: 0.45 · 0.011/0.02 · 1.00 m. Předpokládejme tuto přípustnou hloubku na rozvodí a odhadněme hloubku na mříže 4 cm. Průměrná hloubku (1,1 · 4.0)/2 · 2.55 cm. Průně se od rozvodí k odvodňovačí zvětšuje z nuly na 2 l/s. Předpokládejme zjednodušeně, že průměrný sklon hladiny je roven sklonu, při němž by průměrný přitek 1 l/s protekl roznoměrně při průměrné bloubce 2,55 cm.

S=0.45. 0.0255=0.0115 m² (trojúheiníkovou plošku na vozovce zanedbůváme — u odvodňovače je stejné malá nebo nulová); $O=0.45 \div 2$. $0.0255 \approx 0.501$ m; R=S/O=0.02295 m; $R^{2/3}=0.0807$; r=Q/S=0.001/[0.0115=0.087 m/s. Podle rovnéce (1) 0.087=1/0.016. 0.0807 j²I, tedy I=0.000 297. Na dělku 10 m od rozvodí k mříži klesá hladina o 10. 0.000 297 = 0.002 97m ± 0.000 297. Hloubka u mříže (obr. 6) $5.0 \div 1.1 - 0.3 = 5.8$ em nesouhlasí s odhadem 4 cm.

Obr. 6. Schematický podělný profil k příkladu 3 (kôty v mm)

Druhé přibližení: hloubko u mříže 5.8 cm. Průměrná bloubka $(5.8 + 1.1)/2 \pm 3.5$ cm; $S = 0.45 \cdot 0.035 = 0.0157$ m²; $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.52$ m: R = 0.0157 m²; $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.52$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.035$ m: $O = 0.45 \div 2 \cdot 0.035 = 0.03$ = 0,0302 m; $R^{2/3}$ = 0,097; v = 0.001/0,0157 \approx 0.064 m/s; 0,064 = 1/0,016 , 0,097 | 7 ... I = 0,000 111; pokles bladi-

ny 10, 0,000 111 = 0,001 11 ± 0,1 cm. Hloubka u mříže 5,0 ± 1,1 = 0,1 = 6,0 cm přibližně souhlasí s odhadcm. Čárkovaně vyznačená "idvální hladina" na zdr. 6 není skutečná hladina, nýbrž její mezní přípustná polobu, při níž by mohl návrhový průlok protéci, a která nikde ne-způsobí rozliv vody širší než 1 m. Poněvadž vtok do mířže vyžaduje hloubku 1.9 < 5,8 cm, nebude naše ideální hladina odspodu vzdouvána. Toto zjistění nám postačí a nepotřebujeme počítat skutečnou hladimu, což by bylo velmi složité.

Příklad ukazuje, že bychom v tomto případě mohli použít i poněkud větších vzdáleností odvodňovačů než 20 m. Ale od toho radčji upustíme, poněvadž na vodorovném mostě, kde velmi záleží na přesnosti provedení, se větší vzdálenosti neosvédčily.

12. Závěrečná doporučení pro návrh odvodnění mostů

Doporučujeme dimenzovat odvodnění mostů na specifický odtok vody nejméně 0,02 l/s . m2, ve zvlášť odůvodněných případech i více. Absolutní maxima jsou čtyřikrát až pětkrát větší, ale počítat s nimi by bylo sotva někdy únosné a nutné. Voda z okolí by neměla mít přístup na most.

Doporučujeme vyrábět a používat vpusti s mřížemi podle obr. Ia nebo Ib. Mczery mezi pruty by se mely směrem dolů rozšiřovat, aby se tak snadno neucpaly. Rám mříže by měl být pokud možno úzký, aby konce štěrbin dosahovaly co nejblíže k obrubníku.

Odvodňovače v obrubníku, jejichž hydraulická kapacita je mizivá, acdoporučujeme používat.

Na mostech s podělným sklonem se vytvoří nejmenší

šířky rozlivu vody u rigolů tvaru E (obr. 3), největší u tvaru C. Čím větší je příčný sklon vozovky, tím lepší je odvodnění a tím užší je rozliv. Šířku rozlivu vody při návrhovém deští doporučujeme omezit hodnotou i m se zřetelem k tomu, že tato hodnota bude průměrně jednou za dva roky dosažena nebo překročena.

Na vodorovných mostech se doporučuje umělý sklon 0.5 % v pásu 45 cm širokém vedle obrubníku (obr. 6).

Je-li možno při projektování mostů se rozhodnout pro niveletu vodorovnou nebo ve sklonu, pak s ohledem na odvedení povrchové vody má přednost most ve

sklonu (0,5 % a více). V příkladech jsme počítali hloubky s přesností na milimetry. Při budování stavby je nutno požadovat stejnou přesnost, zvláště na vodorovných mostech. Na hotovém mostě voda nemilosrdně odhalí každou výškovou nepřesnost, což pak každý vidí a kritízuje.

Při všech projektech mostů doporučujeme požadovat jednoduchý hydraulický výpočet. Přitom by měl být kladen dúraz na odborné posouzení výchozích podkladů, zejména zda jde o běžný případ nebo zda je nutno počítat s větším specifickým odtokem než 0,02 l/s . m², jak je postaráno, aby na most nepřišla tzv. cizí voda, zda je přípustno vypouštět vodu z odvodňovačů voluým pádem a jaká opatření je nutno učinit v místě dopadu. Je li nutno odvádět vodu s mostu potrubími nebo žlaby, musi být opatřeny údaje o odpadním recipientu (městská stoka, potok, řeka).

Autoři budou vděční za věcné připomínky, které dojdou včas, aby mohly být uváženy při oficiálním projednávání doporučení obsažených v tomto článku.

LITERATURA

- Kunžtátský, J. Zůda, K.: Odvodnění silničních mostů. "Inženýrské stavby" (Bratislava), 18, 1970. č. 3-4, s.
- Kunštátský, J. Patočka, C.: Základy hydrauliky a hydrologie pro inženýrské konstrukce a dopravní stavby.
 vydání, Praha 1971, SNTL/ALFA
 Larson, C. L. Straub, G. L.: Grate Inlets for Surface Drainage of Streets and Highways. St. Authony Falls Hydr. Lab., Univ. of Minn., Bul. 2. Minneupolis, Minnesona, 1949
- 1949
 [4] Nemecck, E. P.: Die Entwicklung strömungstechnisch günstiger Einlaufgitter. "Österreichische Abwasser Rundechau" (Videň), 1907. 2
 [5] Príslušenstvá čestných a dialničných mosrov typizačná štódia (oddňí Odvodnenie mostov, stať II/3, str. 3.13 sž 3.17), ŠTÚ (od r. 1969 IPEN) Bratislava 1968

DT 624.21

Prof. Ing. Dr. ZBYNĚK JIRSÁK, Vysoká škola dapravná Žilina, Ing. PAVEL SVOBODA, CSc., Státní ústav dopravního projektování Praho

Vysoké náspy nebo mosty?

Autoři se v článku zabývojí možností nahradit vysoké náspy železničních trotí mastními objekty.

Téměř u všech železničních správ probíhá v současné době velký modernizační proces. Kromě zavádění nových trakcí a nové techniky v zabezpečení dopravy i v jiných částech provozu se vyvíjí velké úsilí o zvyšování rychlosti dopravy. Rekonstruují se nevyhovující traťové úseky nebo se staví nové části tratí. Pro vyšší rychlosti musí mít trati menší stoupání a velké poloměry oblouků. Návrhy tratí v kopcovitém území jsou obtížné, poněvadž je nutné budovat hluboké zářezy a vysoké náspy, větší počet přemostění nejen příčných údolí, ale i příčných komunikací a při přechodu horských pásem tunely.

INŽENÝRSKÉ STAVBY 3 - 1973 135